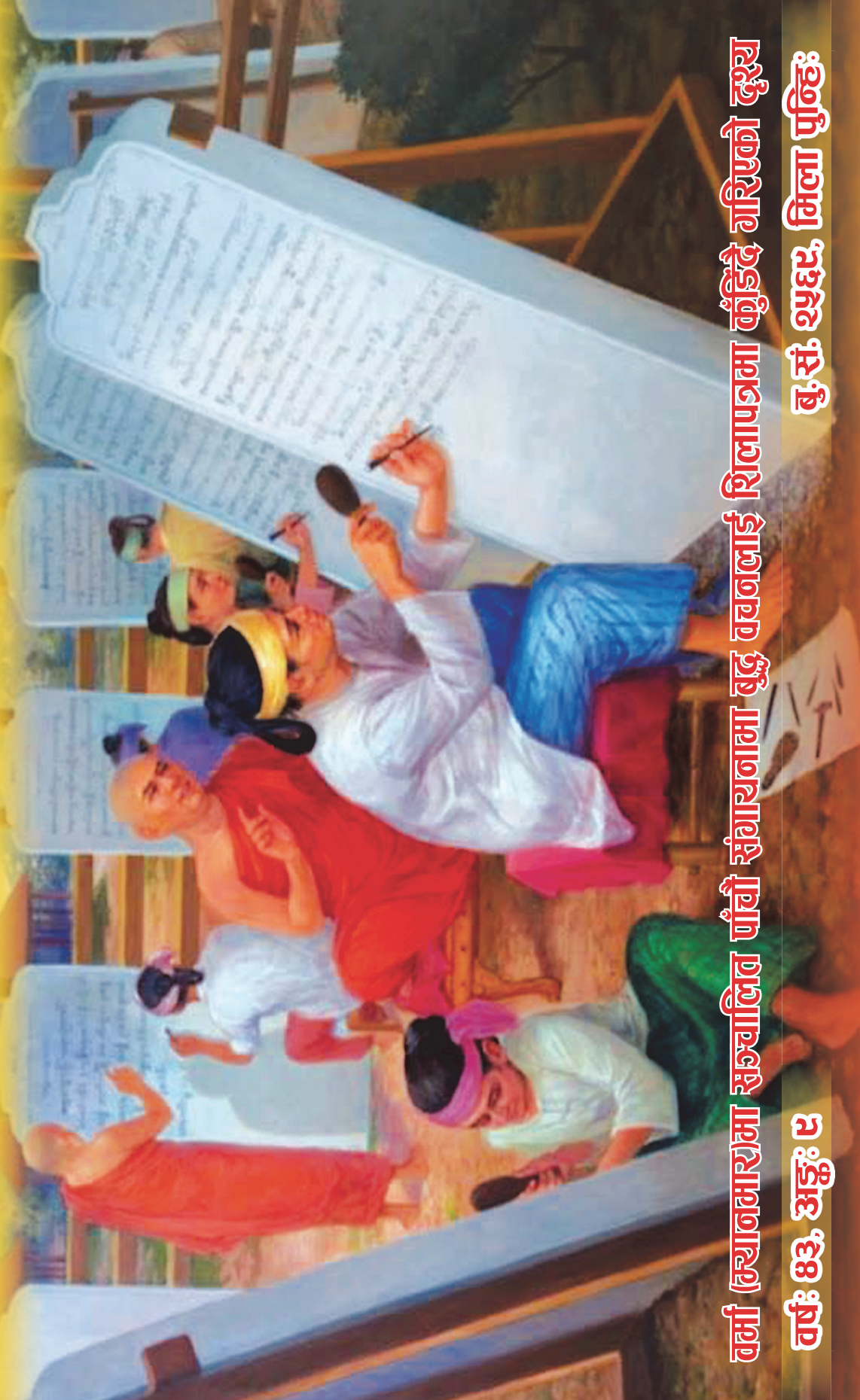

धर्मकीर्ति

धर्मकीर्ति
The Dharmakirti

वर्मा (म्यानमार)मा सञ्चालित पाँचौं संघाथनामा बुद्ध वचनलाई शिलापत्रमा कुँडिदै गरिएको दृश्य

वर्षः ४३, अङ्कः ८

बु.सं. २५६८, मिला पुन्ठिः

धर्मकीर्ति विहारय् अभिधर्म ज्याइवःया भलक

धर्म देशना यानाविज्यास्य श्रद्धेय डा. धम्मवती गुरुमां

धम्मसङ्घिणी पाठ यानाविज्यास्य श्रद्धेय प्रव्रजित गुरुमां धम्मवती, पञ्चावती, जवनवती

विभङ्ग पाठ यानाविज्यास्य श्रद्धेय प्रव्रजित गुरुमां धम्मवती, शुभवती, सुवण्णवती

धातुकथा पाठ यानाविज्यास्य श्रद्धेय प्रव्रजित गुरुमां त्यागवती व प्रीतिवती

पुग्गलपञ्चति पाठ यानाविज्यास्य श्रद्धेय प्रव्रजित गुरुमां केशावती व खेमावती

कथावत्यु पाठ यानाविज्यास्य श्रद्धेय प्रव्रजित गुरुमां सुमना व उपनन्दा

यमक पाठ यानाविज्यास्य श्रद्धेय प्रव्रजित गुरुमां वीर्यवती, अमता व क्षान्तिवती

पद्मन पाठ यानाविज्यास्य श्रद्धेय प्रव्रजित गुरुमां श्रद्धावती व इन्दावती

प्रकाशक र विशेष सल्लाहकार

भिक्षुणी धम्मवती

फोन: ५३५९४६६

सम्पादक

भिक्षुणी वीर्यवती

फोन: ९८४१५३४१०९

सम्पादन सहयोगी

भिक्षुणी शुभवती

फोन: ९८४१३२९००५

व्यवस्थापकहरु

धुवरत्न स्थापित

फोन: ९८४१२६३३५५

इन्द्रमान महर्जन

फोन: ९८४१४३४५७२

कार्यालय

धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी

धर्मकीर्ति विहार

श्रीघः नघःटोल

पोष्ट बक्स नं. ४९९२, काठमाडौं

फोन: ५३५९४६६

email: gurumawiryawati@gmail.com

subhawati26@gmail.com

बुद्ध सम्बत् २५६९

नेपाल सम्बत् १९४६

इस्वी सम्बत् २०२६

विक्रम सम्बत् २०८२

विशेष सदस्य रु. २०००/-
वा सो भन्दा बढी
वार्षिक रु. १००/-
यस अङ्कको रु. १०/-

धर्मकीर्ति

(बौद्ध मासिक)

THE DHARMAKIRTI

A Buddhist Monthly

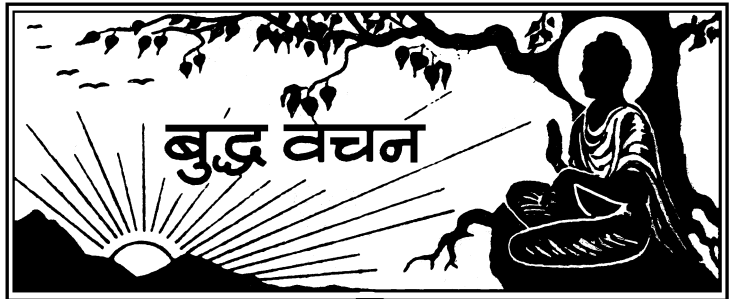
3rd JAN 2026

वर्ष- ४३

अङ्क- ९

मिला पुन्हि

पौष २०८२

- ★ कोनु हाँसो किमानन्दो - निच्चं पज्जलिते सति
अन्धकारेन ओनद्धा - पदीपं न गवेसथ
- ★ सर्वथा रागादि - अग्नि च्यानाच्चवंगु लोके छु न्हिलेगु ?
छु आनन्द काय्गु ? अन्धकारं तोपुयातय् धुंकल ।
अय्ं छं मतजः माःवने स्वाःला ?
- ★ चारैतिर आगो दनदन बलिरहेको छ । कसरी
हाँस्ने ? कसरी आनन्द लिने ? चारौतर्फ अन्धकारले
घेरिसकेको छ । तैपनि किन आलोक खोज्दैनौ ?
- ★ Why this joy, this gladness, when the
world is forever burning ? 'O' you who are
enveloped in shadows, why do you not seek
the light ?

विषय-सूचि

क्र. सं.	शिर्षक	पृष्ठ
१)	बुद्ध वचन	१
२)	आवरण चित्र परिचय - पाँचौं संगायना	२
३)	सम्पादकीय- कपिलवस्तु देखि वैशालीसम्मको धम्मयात्रा -	३
४)	भगवान् बुद्धका बान्ह कर्म विपाकहरू-३	४
५)	कथिन दान बी धुंका प्राप्त जुइगु फल-२	६
६)	भगवान् बुद्ध दुःखीजनया त्वाय्थें जाम्हः	८
७)	Three Runaway Girls	१०
८)	धर्मकीर्ति समाचार	१२

आवरण चित्र परिचय

पाँचौं संगायना

✍️ आचार्य सत्यनारायण गोयन्का
भावानुवाद - वीर्यवती

म्यानमार र श्रीलंका देशहरू बीच समय-समयमा त्रिपिटक मध्ये विशेषतः विनयपिटक विषयमा विचार विमर्शको आदान-प्रदान हुने गर्थ्यो। तैपनि म्यानमारका प्रबुद्ध भिक्षुहरूले त्रिपिटक विषयमा एकपटक फेरि संगायना गरी यसभित्र केही छुटफुट छन् वा केही बदलावहरू गरिएका छन् वा यस भित्र केही थप गरिएका छन् कि भन्ने विषयमा छानविन गरि यसमा सुद्धिकरण ल्याउन आवश्यकता भएको महशूस गर्नुभयो। त्यसकारण तत्कालिन बर्मी नरेश मिं डो मिन को संरक्षणमा भदन्त महाथेर जागराभिवंश, भदन्त महाथेर नरिंदाभिधज र भदन्त महाथेर सुमंगल सामिको अध्यक्षतामा पाँचौं संगायनाको संयोजन गरियो। यो संगायना भगवान् बुद्धको महापरिनिर्वाणको २४०० वर्षपछि १८७१ ई. मा आयोजना गरियो। यस कार्यक्रममा २४०० विशिष्ट विद्वान् भिक्षुहरूले भाग लिनु भएका थिए। यो संगायना पाँच महिनामा सामूहिक संगायनाको रूपमा पूरा गरियो।

सम्पूर्ण बुद्धवाणी ताडपत्रमा लेखेर श्रीलंकाको प्रबुद्ध भिक्षुहरूले बुद्ध शासनका लागि विपुल सेवा गर्नुभएका थिए। तर पाँचौं संगायनाका संस्थापक भिक्षुहरूले ताडपत्रको आयु वा टिकावट धेरै कम भएको महशूस गर्नुभयो। त्यसैले केही अनुभवी कलाकारहरूको सहयोगमा २४०० भिक्षुहरूबाट सारा त्रिपिटकलाई संगमरमरको पातामा कुँडिन लगाइयो ताकि भगवान् बुद्धको वाणी

चिरस्थायी रहन सकोस्। राजा मिं डो मिनले मांडलेको पहाडको चरण मुनि उहाँको कूदोडो चैत्यको समीप ती ७२९ वटा संगमरमरको पाताहरू (जुन पाताहरूमा त्रिपिटक कुँडिएका थिए) लाई स्थापना गर्न लगाए। प्रत्येक पाताको माथि मुकुटनुमा सुन्दर चैत्य बनाई यसलाई अत्यन्त भव्य र सुन्दर दर्शनिय बनाइदियो। यसरी यी त्रिपिटक कुँडिएका पाताहरू संसारका सबभन्दा ठूलो पुस्तक बन्यो।

यस संगायनामा एउटा अर्को ऐतिहासिक घटना घट्यो। यसमा एक प्रकाण्ड पण्डित युवा भिक्षु भदन्त ज्ञाणधज सम्मिलित हुनुभयो। सम्पूर्ण बुद्धवाणीमा उहाँको गम्भिर अध्ययन - आधिपत्य थियो। पछि गएर पटिपत्तिमा पनि पारंगत हुनुभई पूज्य लेडी सयादोका नामले उहाँ प्रख्यात हुनुभयो। उहाँले एक अत्यन्त महत्वपूर्ण काम पनि गर्नुभई केवल भिक्षुहरूको माभ मात्र सदियौं देखि सीमित रहेको विपश्यनालाई गृहस्थहरूका लागि पनि सुलभ गराउनु भयो। उहाँले सयातैजी नामक उत्कृष्ट गृहस्थ आचार्यलाई पनि प्रशिक्षित गर्नुभयो।

भगवान् बुद्धको समयकालमा केवल भिक्षु र भिक्षुणीहरू मात्र नभई गृहस्थ पुरुष र महिलाहरू पनि धर्मका आचार्य रहनु भएका थिए।

एकपटक पापी मारले भगवान् बुद्ध समक्ष गई अब

(क्रमशः पेज ५ मा हेर्नुहोला)

■ सम्पादकीय ■

कपिलवस्तु देखि वैशालीसम्मको धम्मयात्रा

करिव २६०० वर्ष अगाडि महाप्रजापति गौतमीले ५०० जना शाक्य कुलपुत्रहरू साथ तिलौराकोट दरबारबाट वैशालीसम्मको पैदल यात्रा गरी भिक्षुणी शासन स्थापना गर्नुभई नारीवर्गको लागि धर्मको द्वार खोलिदिनु भएको योगदानलाई कदर गरी उहाँको यो आदर्शमय कार्यलाई कदर गरी यस्तो हौशलालाई दीगो राख्ने उद्देश्यले पनि १३ देशका १०८ कुलपुत्रीहरूले प्रव्रजित भेषमा कपिलवस्तुबाट लुम्बिनी र रामग्राम हुँदै वैशालीसम्मको पैदलयात्रा गर्नुभएका छन् । अन्तर्राष्ट्रिय संयुक्त थेरवाद भिक्षुणी संघ, The Light of Buddha Dharma Foundation, नवनालन्दा महाविहार र दिन्द युनिभर्सिटी आदि संस्थाहरूको संयुक्त रूपमा आयोजित यस कार्यक्रमको लागि अन्तर्राष्ट्रिय परोपकारी संस्था बुद्धिष्ट सुजी च्यारिटी फाउण्डेशनको प्राविधिक सहयोग रहेको बुझिएको छ । यस कार्यलाई हामीले हार्दिक सराहना गर्दछौं ।

स्मरणिय छ प्रजापति गौतमीले ८० वर्षको उमेरमा समाजको परवाह नगरी शारीरिक एवं मानसिक यातनाको परवाह नगरी नारीहरूलाई प्रव्रज्या जीवन दिलाउन संघर्ष गर्दै आफू सहित अन्य ५०० जना शाक्य कुलपुत्रीहरूका साथ यँया पुन्हिका दिन भिक्षुणी हुनुभई सर्वप्रथम भिक्षुणी हुनुहुने नारी बन्न सफल हुनुभएको थियो । यसरी भिक्षुणी शासन स्थापना गर्न सफल हुनुभयो ।

भिक्षुणी बनी ४० वर्षसम्म धर्मप्रचार गर्नुहुँदै आफूमा रहेका बाँकी क्लेशहरू पनि नष्ट पारी अरू ५०० जना शाक्य नारीहरू सहित सक्दागामी

अनागामी र अरहन्त सम्मको ज्ञानको तह प्राप्त गरी ऋद्धि सहित अरहन्त हुनुभएको थियो । तब उहाँ १२० वर्षको उमेरमा वैशाख पूर्णिमाको ६ दिन पछि षष्ठी तिथिका दिन परिनिर्वाण हुनु भएको कुरा ग्रन्थमा उल्लेख छ ।

उहाँले परिनिर्वाण हुनु अगाडि भगवान् बुद्ध समक्ष परिनिर्वाण हुनका लागि बिदा लिन आउनुहुँदा भगवान् बुद्धले नारी शक्ति विषयमा अरूलाई पनि जानकारी दिनका लागि प्रजापति गौतमीलाई ऋद्धि प्रदर्शन गरी परिनिर्वाण हुन आदेश दिनुभएको थियो । यस घटनाबाट पनि थाहा पाउन सकिन्छ, पुरुष प्रधान समाजमा नारीहरू पनि धर्मको खुड्किला चढ्ने क्षेत्रमा पुरुषहरू समान सक्षम छन् भन्ने कुराको जानकारी भगवान् बुद्धले समाजलाई दिन चाहनु हुन्छ । भगवान् बुद्धको लागि नारी र पुरुष बिच कुनै भेदभाव रहेनछ ।

त्यसैले नारीहरूका लागि भिक्षुणी शासनको ढोका खोलिदिनुहुने महाप्रजापति गौतमीको महान देनलाई प्रव्रजित हुनुहुने सम्पूर्ण नारी वर्गले स्मरण गरी उहाँलाई पूजा गर्न आवश्यक देखिन्छ । किनभने भगवान् बुद्धले मङ्गल सूत्रमा भन्नु भएको छ –

“पूजा च पूजनेय्यानं, एतं मङ्गलमुत्तमं”

यसपाली अन्तर्राष्ट्रिय रूपमा नै भिक्षुणी संघले कपिलवस्तु देखि वैशालीसम्म पैदल यात्रा गरी महाप्रजापति गौतमीको पूजा गर्दैछ । यसलाई हामीले सराहना गर्दछौं ।

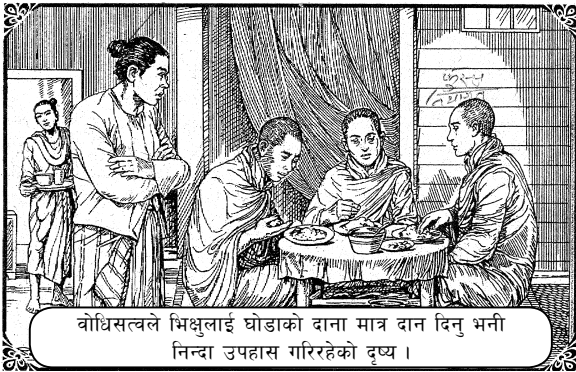
भवतु सब्ब मङ्गलम् ।

भगवान् बुद्धका बान्ह कर्म विपाकहरू-३

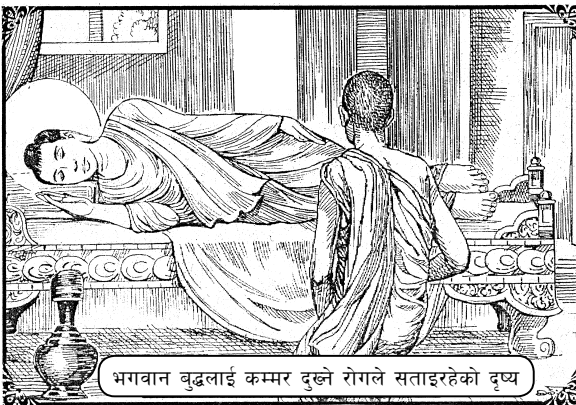
लेखिका- धम्मवती गुरुमां

अनुवाद- वीर्यवती गुरुमां

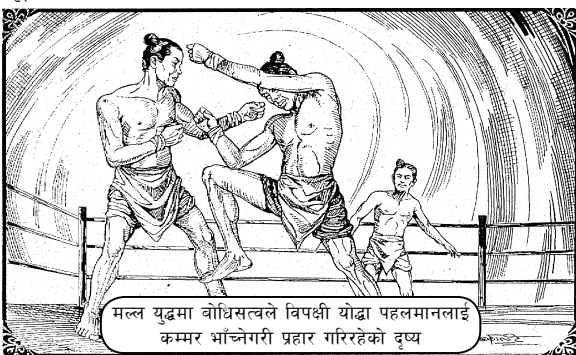
बोधिसत्त्वले भिक्षुलाई घोडाको दाना मात्र दान दिनु भनी निन्दा उपहास गरिरहेको दृष्य ।

प्रश्न नं. ११ – भगवान् बुद्धलाई कम्मर दुख्ने रोगले पनि सताउने गर्थ्यो । यो कुन कर्म विपाक हो ?

भगवान् बुद्धलाई कम्मर दुख्ने रोगले सताइरहेको दृष्य

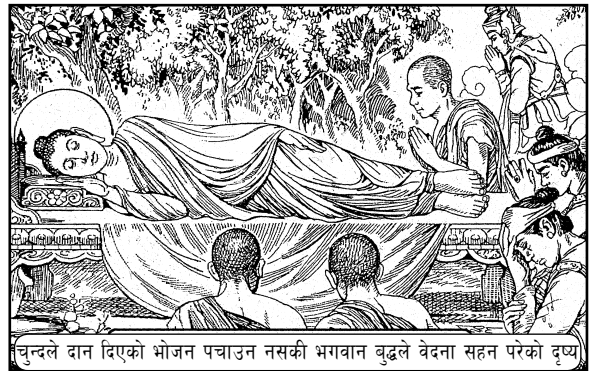
उत्तर- एक जन्ममा बोधिसत्त्वले मल्ल युद्ध गरेको थियो । उक्त घटनामा बोधिसत्त्वले एक व्यक्तिको कम्मर भाँचेर पराजित गरिदिएको थियो । त्यही कुकर्मको प्रतिफल अनुसार उहाँ बुद्ध हुनु भएपनि उहाँलाई कम्मर दुख्ने रोगले खूब सताउने गर्थ्यो ।

मल्ल युद्धमा बोधिसत्त्वले विपक्षी योद्धा पहलमानलाई कम्मर भाँचेर पराजित गरिदिएको दृष्य

प्रश्न नं. १२

संसारका प्राणीहरू मध्ये छद्दन्त एकदम वलवान् प्राणीमा गनिन्थ्यो । छद्दन्त जस्तै भगवान् बुद्ध पनि विश्वमा वलिष्ट व्यक्तिमा गनिन्छ । तर यस्तो वलिष्ट व्यक्तिले समेत चुन्दले दान दिएको भोजन पचाउन सक्नु भएन । खाना पचाउन नसकी यही कडा भोजनको कारण उहाँलाई धेरै वेदना सहनुपरेको थियो । यस कर्मफलको कारण के हो ?

चुन्दले दान दिएको भोजन पचाउन नसकी भगवान् बुद्धले वेदना सहनु परेको दृष्य

उत्तर-

एक जन्ममा बोधिसत्त्व चिकित्सक थिए । त्यसबेला उहाँले औषधीमूलो गरी रोग निको पारिसकेको एक सेठ पुत्रलाई कुनै कारणवस क्रोधको आवेगमा आई फेरि अर्को औषधि खुवाई भाडा वान्ता गराइदिएको थियो । यही कर्म विपाकको फलस्वरूप उहाँलाई यस प्रकारको फल भोगाएको थियो ।

बोधिसत्त्वले सेठ पुत्रलाई गलत औषधी खुवाई भाडा वान्ता गराई दिएको दृष्य

सारांश-

यस संसारमा विपाकलाई साधारण रूपमा लिएर हेलचेक्रयाई गर्न हुँदैन । आफूले रोपेको कर्म विपाक भोग्ने संयोग जुटिसकेपछि भगवान् बुद्धले समेत फल भोग्न बाध्य हुनुपर्दो रहेछ भन्ने हामी जस्ता साधारण व्यक्तिको त के कुरो ? त्यसकारण कर्मकर्मफललाई बुझी हामीले दशारूपी नराम्रो कर्म फल भोग्न नपर्ने गरी नराम्रो कर्मको बीऊ रोप्न अगाडि आफूलाई संयम गर्नु पर्ने शिक्षा माथि उल्लेखित घटनाले दिइरहेको छ । ■

आवरण चित्र परिचय

तपाईंको काम पूरा भइसक्यो अब तपाईंले महापरिनिर्वाण प्राप्त गर्नुहोस् भनी आग्रह गरे । तब भगवान् बुद्धले उसलाई जबसम्म मेरा भिक्षु श्रावक र श्राविकाहरू, गृहस्थ, उपासक र उपासिकाहरू विनय युक्त, विशारद, बहुश्रुत, धर्मधर, धर्मको मार्गमा आरुढ भई, ठीक मार्गमा आरुढ भई, धर्मानुसार आचरण गर्ने, प्रज्ञापन गर्ने, स्थापना गर्ने, विवरण गर्ने, विभाजन गर्ने स्पष्ट गर्ने, अरूले उठाएका अपवादलाई धर्मको आधार लिई ठीक तरिकाले जान्ने बुझ्ने युक्तियुक्त तरिकाले धर्म उपदेश गर्न सक्दैनन्, धर्म प्रशिक्षण दिने कार्यमा पारंगत हुँदैनन्, तबसम्म मैले महापरिनिर्वाण प्राप्त गर्नेछैन भनी जवाफ दिनुभएका थिए ।

भगवान् बुद्धले भिक्षु आनन्दलाई यसरी भन्नु भएका थिए- “आज चापाल चैत्यमा फेरि मार आई अब त तपाईंका चारवटा परिषद्हरूले नै प्रबुद्ध व्यक्ति भई विधिवत् तरिकाले धर्मोपदेश दिन सक्ने भइसकेका छन् । भन्ते अब त तपाईंले महापरिनिर्वाण प्राप्त गर्नुहोस् भनी भन्न आए । तब मैले मारलाई यसरी उत्तर दिएँ- “अब तिमी वेफिक्री रहनु । आजबाट तीन महिनापछि तथागतले महापरिनिर्वाण प्राप्त गर्नेछ ।”

(- दी.नि. २.३.१७५-१७६ महापरिब्वानसुत्त)

स्पष्ट छ, भगवान् बुद्ध कालिन समयमा योग्य भिक्षु, भिक्षुणीहरू सहित, गृहस्थ पुरुषहरू र महिलाहरूले पनि धर्म सिकाउनको लागि आवश्यक क्षमता प्राप्त गरी धर्म सिकाउने कार्य आरम्भ गरेका थिए । परन्तु केही समय पछि गृहस्थहरूको समूहमा कोही पनि धर्मशिक्षक रहेनन् । यस परम्परालाई भदन्त लेडी सयादोले पुनः प्रारम्भ गर्नुभयो । ■

पाप कर्म (अकुशल कर्म) कहिल्यै नगर्नु
पुण्य (कुशल कर्म) गर्दै जानु ।

आफ्नो चित्त (मन) लाई शुद्ध गर्नु ॥
यही नै बुद्धको उपदेश हो ।

बिश्व मोटर ट्रेडर्स

अनूर सुन्दर तुलाधर
सलिल सुन्दर तुलाधर
काठमाडौं, नेपाल ।

मोबाइल: ९८५१०५११३१, ९८५१०५११४७
e-mail: vishwamotor@gmail.com

टोयोटा, मित्सुबिसि, निशान, इसुजु,
सुजुकि इत्यादि गाडिका पार्ट्सहरूको
साथै व्याट्रि र इन्भर्टरको लागि
सम्पर्क गर्नुहोस् ।

कथिन दान बी धुंका प्राप्त जुइगु फल-२

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स

कथिन निदान कथा

— भिक्षु ज्ञानेश्वर महास्थविर

कथिन दान बी धुंका प्राप्त जुइगु फल खः —

- (क) अनामन्तचार = मसःतुकं गामय् वनेगु,
- (ख) असमादानचार = भिक्षु पित्त प्राप्त जुइगु चीवरयात इच्छा कथं तयेगु,
- (ग) गणभोजन = अकप्पिय निमन्त्रण भोजन ग्रहण यायेगु,
- (घ) यावदत्थ चीवर = विना अधिष्ठान विकप्पना याना तयेगु,
- (ङ) यो च दत्थ चीवरुपाद = चीवरय् इच्छानुसार अधिकार प्राप्त यायेगु ।

क) अनामन्तचार :

थुजोगु कथिन चीवर दान प्राप्त जुइ धुंका कथिन चीवर ग्रहण याइम्ह आर्य भिक्षु संघयात कथिन आनिशंस फल दइ । कथिन दान बीम्ह दायकयात नं भिक्षु संघयातयें हे फल प्राप्त जुइ । भिक्षु संघयात अनामन्तचार = विकालय् गामय् वनीम्ह भिक्षु “विकाल गामं गमिस्सामि” थये धया गामय् दुहाँ वनेमाः । मन्यसे गामय् वन धाय्वं आपत्ति लगे जुइ । तर कथिन दान प्राप्त जूम्ह भिक्षु संघयात उगु आपत्ति मुक्त जुइ ।

ख) असमादानचार :

भिक्षुपिसं गुता प्रकारया चीवर प्रयोगय् हये फु । व गुता प्रकारया चीवर प्राप्त जुइबले नं प्राप्त यानागु दिन भिन्हुया दुने अधिस्थानया विकप्पना याना तयेमाः । थये मयात धाःसा “निस्सगिय” आपत्ति जूवनी । तर कथिन दानं कथिन दान फल प्राप्त याइम्ह भिक्षु यात दइगु उगु गुता प्रकारया चीवरयात अधिस्थान मयासैं नं तयेफु । कथिन दान फल दुगुया कारण वयात “निस्सगिय” आपत्ति मुक्त जुइ ।

ग) गणभोजन :

भिक्षुपित्त अनादर शब्द प्रयोग याना भोजनया निमन्त्रणा याःसा नं उगु भोजन इमिसं ग्रहण याये मज्यू । भिक्षुपित्त “साधु बाबा जा नः वा, मरि नः वा” धका हिबाय् चवाय शब्द सःतल धाःसा उगु भोजन याये मज्यू ।

ग्रहण यात धाःसा आपत्ति जुइ । तर कथिन दान फल प्राप्त याइम्ह भिक्षु थुजागु गण भोजन ग्रहण याःसां नं वयात आपत्ति जुइ मखु ।

घ) यावदत्थ चीवर :

भिक्षु त्रि-चीवर अधिष्ठान याये धुंका उगु चीवर शरीर अलग याये मज्यू । थःगु म्हं अलग चीवर तल धाःसा “निस्सगिय” जुइ । भिक्षु त्रि-चीवर धूतङ्ग धयागु शील पालन याना च्वनी । व भिक्षु त्रि-चीवरयात “इमं तिचीवरं अधिष्ठामि” धका धया अधिष्ठान याइ । अनं लिपा वं चीवर तोते मज्यू । चाहे जूसां नं कम से कम निकु त्याया दुने हे व चीवर तयेमाः । सुं भिक्षु त्रि-चीवर धारण नियम पालन याये हे मयाःसां कथिन दान काइम्ह भिक्षु कथिन दान छन्हु न्ह्यो निसैं उगु त्रि-चीवर धूतङ्ग शील पालन यायेमाः । लिपा उगु त्रि-चीवर धूतङ्ग शीलयात पालन याये मफुसां उगु अधिष्ठान शील समाप्त याःसां ज्यू । उगु त्रि-चीवरयात “इमं तिचीवरं पच्चद्धरामि” धका धया अधिष्ठान तोते फु । अधिष्ठानयात मतोतूसा आपत्ति जुइ । तर कथिन दान फल प्राप्त याइम्ह भिक्षु थुजोगु आपत्ति मुक्त जुइ ।

ङ) यो च दत्थ चीवरुपाद :

भिक्षुयात चीवरया अधिकार पूरा प्राप्त जुइफु । गुगु विहारय् कथिन दान प्राप्त जूगु खः मेगु विहारय् वर्षावास च्वना च्वपिं सकल भिक्षुपित्त कथित दान प्राप्त जूगुया कथिन आनिशंस फल प्राप्त जुइ । तथा उगु विहारय् अन्य प्रकारं नं प्राप्त जूगु चीवर व वस्त्रयात उगु विहारय् च्वपिं भिक्षुपित्त प्राप्त जुइगु अधिकार दु । कथिन दान आनिशंस प्राप्त मज्जूसा उजागु चीवर काये फइ मखु । कथिन दान प्राप्त जुल धाःसा थुजागु चीवर ग्रहण यात धाःसां आपत्ति जुइ मखु । थुजाःगु चीवर तया तःसां छं नं आपत्ति जुइ मखु ।

थुगु अर्थय् न थुगु दानयात कथिन दान धाइ ।

उपरोक्त न्यागू कथिन दानं प्राप्त जूगु फल भिक्षु

संघयात कथिन दान प्राप्त जूगु दिनं निसैं फागु पुन्नि तक न्याला तक आनिशंस प्राप्त जुइगु जुया च्वन ।

दायकयात आनिशंस :

थथे हे कथिन दान याइम्ह दायकयात नं भिक्षु संघयात प्राप्त जूगुथें हे न्यागू फल प्राप्त जुइगु जुया च्वन । भिक्षुयात कथिन चीवर दानं कथिन फल प्राप्त जुइ धुंका न्ह्याथाय् नं सुयातं मधासे वयात विना भय वये वने याये दइ, न्ह्याथाय् यात्रा याःसां वयात रोकतोक यायेफइ मखु । शत्रुं गुगुं कथं नं बाधा याये फइ मखु, अजागु हे फल दायकयात नं दइ ।

भिक्षुपिन्त कथिन दान प्राप्त जुइ धुंका अधिष्ठान “विकप्पना” मयासे आपालं चीवर तयेगु अधिकार दइ । ठीक थथे हे कथिन दान बीम्ह दायकयात नं थःगु वस्त्र सहित अनेक प्रकारया सम्पत्ति मन्यासैं तये दइ, पुने दइ । भिक्षुपिन्त कथिन दान प्राप्त जुइ धुंका गणभोजन यायेगु

अधिकार दइ, अथे हे कथिन दान बीम्ह दायकयात नं विना भयं भोजन ग्रहण याये फइ । वयात छुं नं आपत्ति वा विरामी दइ मखु ।

भिक्षुपिन्त कथिन दान प्राप्त जुइ धुंका त्रि-चीवर अलग्ग जूसां नं आपत्ति जुइ मखु । अथे हे कथिन दान बीम्ह दायकयात नं थःगु न्ह्यागुं व सम्पत्ति न्ह्याथाय् नं तये दइ । लः, मि, जुजु, खुं व शत्रु रूपी न्यागू प्रकार भय वयात जुइ मखु ।

भिक्षुपिन्त कथिन दान प्राप्त जुइ धुंका कथिन दान प्राप्त जूगु विहारय् च्वपिं भिक्षुपिन्त फुक प्रकारया चीवर इच्छानुसार तयेगु अधिकार दइ । अथे हे कथिन दान बीम्ह दायकयात नं थःगु थःगु इच्छानुसार तये दइ । सुनानं वयात आपत्ति बाधा याये फइ मखु ।

थुकथं कथिन चीवर दानया महिमा आपालं दुगु जुल ।

(नोट : भिक्षु ज्ञानेश्वर महास्थविरं गुरु ऊ. चन्द्रमणि महास्थविरया शिष्य खः । वसपोलं नेपाःया बौद्धपिन्त आपालं गुण याना विज्याःगु दु । वसपोलया जन्म नवेम्बर १०, १९३६ स म्यानमारया अरकान्त प्रान्तय् जूगु खः । लिपा कुशीनगरय् च्वना विज्यात । वसपोल कुशीनगर भिक्षु संघया अध्यक्ष खः म्यानमार बुद्ध विहारया प्रमुख नं खः । वसपोल उखुनु अक्टुबर ३१, २०२५ स कुशीनगरय् दिवंगत जुया विज्यात । अथे खःसां नवेम्बर १० कुन्हुया वसपोलया जन्मोत्सवया कार्यक्रम कोचायेका नवेम्बर ११, २०२५ कुन्हु जक अन्तिम संस्कार याःगु खः । वसपोलया सम्मानय् नेपालं नं भिक्षुपिं, अनगारिकापिं अन्तिम संस्कारय् विज्यागु खः।) - न्ह्यब्वःम्ह लोचनतारा तुलाधर

धर्मकीर्ति पत्रिका विशेष सदस्यहरु

क्र.सं. ९८०

विमला मानन्धर

१५/१८८ नयाँबजार, काठमाडौं

रु. २,०००/-

“कोही संसारमा जन्म लिन्छन्, पापीहरू नर्कमा जन्मन्छन्, पुण्यवान् व्यक्तिहरू स्वर्गमा जन्मन्छन्, चित्तमल नभएका व्यक्तिहरू परिनिर्वाण हुन्छन् ।”

“आकाश, समुद्र र पर्वतको प्वाल आदि जुनसुकै ठाउँहरूमा लुक्न गएपनि पापकर्मको फलबाट बच्न सकिने प्रदेश यस लोकमा कहीं पनि छैन ।”

धर्मकीर्ति विहारमा बुद्ध पूजा र धर्मदेशना

क्र. सं.	बि.सं. २०८२	बुद्धपूजा गर्नुहुने प्रव्रजित गुरुमाहरू	धर्मदेशना गर्नुहुने श्रद्धेय गुरुमाहरू
१	मंसिर १२ गते शुक्रबार, अष्टमी	सुवर्णवती	सुवर्णवती
२	मंसिर १८ गते यःमरि पुनि, बिहिवार	खेमावती	धम्मवती
३	मंसिर २६ गते अष्टमी, शुक्रबार	त्यागवती	त्यागवती
४	पौष १ गते संक्रान्ति, मंगलबार	क्षान्तिवती	क्षान्तिवती
५	पौष ४ गते औशी, शुक्रबार	केशावती	केशावती

भगवान् बुद्ध दुःखीजनया त्वाय्थें जाम्हः

प्रेमलक्ष्मी तुलाधर, डत

भगवान् बुद्ध गज्याम्हः खः ? वसपोल दुःखीजनयाः त्वाय्थें जाम्ह । थः यात थम्हं दमन अथे धैगु सम्पूर्ण क्लेशयाः हाः ल्यहेंथनाः बिज्याय् धुंकुम्हं, सकसित नं अज्यागु ज्ञान स्यना बिज्याइम्ह बुद्ध खः । निर्वाणया त्वाथल्य् पारयाना थें सकसित नं वहे लंपुइ न्त्य ज्याय्त् धर्म उपदेश वियाबिज्याइम्ह, मैत्री, करुणा, मुदिता, उपेक्षा गुण पूर्णम्ह वहे गुण सकसिकें दय्मा धकाः धर्म उपदेश वियाबिज्याइम्ह निस्वार्थ भिं सुथयाः सुति फय् भावं विलिविलि जाम्ह सम भावयाः प्रतिमूर्ति थें जाम्हः तःमि चीमि, वृद्ध, ल्याय्म्ह ल्यासे मचाम्ह धैगु छुं हे भाव मदुम्ह । सकलप्रति दया, माया तयाबिज्याइम्ह, भय् दुःखं मुक्त याना बिज्याम्ह, अनित्य जीवनया मू थुइका थः न भिम्ह कतःयातः नं भिं जुइगु उद्धार जुइगु उपदेश विया बिज्याइम्ह खः ।

प्यंगू असंख्यः छगू लाख कल्प तक जन्म-जन्म पतिकं पूण्य भागी जुयाः बिज्याम्ह वहे पूण्यया प्रभावं थः बोध जुइधुंका बुद्ध जुयाबिज्याम्ह, सकल प्राणीयात नं बोध यानाः छिपिं नं बुद्ध जुइ फु धकाः उपदेश वियाबिज्याम्ह अनन्त गुणं पूर्णम्ह भगवान् बुद्ध खः ।

भगवान् बुद्धयाः दिनचर्या : वसपोल सुथे न्हापां दनाबिज्याना समापति ध्याने च्वना सुयात उद्धार याय्गु धकाः स्वया बिज्याइ । पूर्व संस्कार दुम्हयात नि उद्धार याय्गु स्वयाः वयात गुकथं ज्ञान बिइमाम्ह खः गु कथं उपदेश वियाज्याइगु खः । गथेकि- छन्हु आलवी धैगु थासे साजवा छम्हेसियाः सा तनाः माः ववं लुइके मफयाः पित्यापहलं छथाय सुम्फ च्वनाच्वं बल्य् मनूत हुल मुनाच्वंगु खना नय्गु इना च्वंगुलाः धकाः स्ववं बल्य् भगवानं धर्मोपदेश यानाच्वंगु खनाः ध्याकुने छगू थासे च्वना न्यनाच्वन तर पित्यागु सुरे बाखं छुं हे मथुल । वया नयपित्यागु भगवानं सिया नय्गु वस्तु सुयाके दु

वइत नय्गु बिउ धयाबिज्यात । वयात प्वाः जायक नकेधुंका तिनी धर्म देशना यानाबिज्यात । “नयपित्यागु थें तःधंगु रोग मेगु मदु, सन्तोषी थें लाभ मेगु मदु” थुलि धयाबिज्याबल्य् व साजवा नं खं थुल अले व स्रोतापति मार्ग्य लात ।

स्रोतापति मार्ग धैगु-मखुगु ज्या याय्फैमखु, मिथ्यादृष्टि दैमखु अथे धैगु दृष्टि तप्यनी, सकल प्रति मैत्री भाव दई । प्राणीमात्रया कल्याण जुइगु व्यवहारिक ज्ञान शिक्षा विया जगत संसार सत्व प्राणीयात उद्धारयाना वियाबिज्याइम्ह त्रिलोकया अधिपति भगवान् बुद्ध खः ।

भगवान् बुद्धयाः गुण थुगु कथं नं दु -

- १) वसपोल भगवान् गथे धयाबिज्यात अथेहे याना बिज्याइम्ह ।
- २) थः बोध जुयालि मेपिन्त नं बोध याना बिज्याइम्ह
- ३) थःगु चित्त दमन यानालिं सकसिगु चित्तयात नं दमन याय्गु शिक्षा कनाबिज्याइम्ह ।
- ४) भवचक्रं तरेजुइगु संसारचक्रं छुतेजुइगु ज्याः स्यनाबिज्याइम्ह ।
- ५) स्वतन्त्र बिचार धाराया ज्ञाता जुया बिज्याःम्ह ।

बुद्ध धर्म कल्याणकारी कर्तव्य परायण, शीलाचारी जुया कुशल कर्म यानावनेगु धर्म खः । लिसें सकसित हित जुइगु, मभिंगु धाक्व छुं हे मयाय्गु मैत्री चित्त, उत्पन्न याना उद्धार याय्गु ज्ञान खः । तर भिं मभिं धैगु न्त्यागु थासे नं दया च्वनी गथेकि- न्हापाया इलय् नं मस्तसें मां-बौपिन्त मस्वसे दुःख बिइपिं नं दु । मां-बौपिन्त उद्धार याइपि नं दु । खमुलय् तयाः तिर्थ चाहिकिपिं नं दु, ल्हा ज्वना जिलला, मोटरे तया जिलला धाथाय् तक यंका मां-बौया इच्छा पुरेयापिं नं दु ।

अथेहे न्हापा भगवानया पालय् छम्ह मनूया ४ म्ह काय्पिं दूगु जुयाच्वन । प्यम्हसित नं बांलाक व्वलंका

आखः व्वंका इलम बिया इहिपा याना बिया उत्तिग्यं क
अंश बिया परिवार सकलें आनन्द च्वनाच्वन ।

यच्चुगु सर्गतय् हाकूगु सुपाँय् वथें अचानकं मांम्ह
छुं हे म्वाय्कं मन्त । छें कतानाः च्वपिं हामाः मन्त कि छें
जःपिन्ति तसकं दुःख जुइयो । अथेहे मैत्री चित्र दुपिं मिस्त
दुःसा छें भिन मखुसा दुःखया सागर उदेय जुइ यो । व छें
नं अथेहे जुयाः प्यम्ह काय्पिं पाख्यें बौ छम्हेसित पालंपा
थपिंथाय् लहिगु यात ।

न्हापा जुतलय् बिचाः यानातल जब बुरा जुल त्वचं
कल अले हेपेयाय्गु यानाहल, छागु मसागु कथं नकेगुयात
अभला धुर्का धुर्के थाकुगु धुर्की नकिगु यानाहल । बौ प्रति
तःधिकःम्ह अमैत्री भाव पिज्वय्काः हल । तधिकःम्ह, काय्
नं थथे याना चिधिकपिंथाय् वने धका वन अन नं अथे हे
यावलय् बुरा तसकं नुगः मछिंका छें नं पिहां वयाः उखें थुकें
चाचाःहिका पवनाः नयाः जुल । आथें वृद्धाश्रम मदुगु जुइमा ।
नत्रसा तिर्थ चाहि यंके धकाः अन तयाथकिगु खला ?

दँ वदँ लिपा फल्चा छगूलिं पयतुना ख्वयाच्वंवलय्
मनूत भगवान् बुद्ध कनाबिज्यागु बाँखयाः विषलय् खँल्लाना
वगु तायाः जिनं भगवान्थाय् वने धकाः वना । वसपोल
भगवान्थाय् न्त्योने थःगु दुःखया खँ फुकं कना बौया
धनं मोजयाना बौयात पित्तिना हपिं काय्पिं नं बाँखँ,
न्यंवइगु जुयाच्वन । काय्पिंसं बौयात म्हमसिल तर बौ
नं काय्पिन्ति म्हस्यू । काय्-भौ पिंसं यागु खँ सकसिगु
न्त्योनेः ख्वयाः कनाबिल । जिगु काय्पिं थुपिं हे खः धावलय्
सकसिनं थज्यापिन्ति दण्ड बिमा धकाः हालाहल । ख्वाः
ह्याउँका भगवानया न्त्योने बौ याके माफि पवनाः आ
अथे याय्मखु धकाः बौयात छें हयाः बिचाः याना तल ।

उगु इ धैगु लाज, सर्म, धर्म दुगु ई खः । तर थौं
कन्हे थ्व स्वतां दुलाकि मदु धकाः स्वयमागु अवस्था
जुइ धुंकल । थौं कन्हे मां-बौ जक मखु न्त्याम्हेसित नं
वाँछवय् यंकिगु जुइ धुंकल । ज्याकाय् फतलय् बिइफतलय्
सकस्यां यः जब बुढा-बुढी जुई असक्त, त्वगांः जुइ अले

वं याना तःगु गुण त्वमनावनी अले व छम्ह घाघः जुया
ज्याख्यलय् मदुगु वस्तु थें ताय्की वाँछवयगु स्वइ । तर
वहे घाघः वस्तु थःयात हे ल्यूल्यू वइतिनि धकाः थुइमखु ।
कारण थौकन्हे आपासिया मस्त विदेशय् । अन हे च्वनी,
अन हे इहिपाः याइ, अन हे मचा बुइकि । मचा स्वकेत
मां-मां पिं सताः मचाबु विचा याकि । न्याला खुला लिपा
लिहाँवइ अले फुँइ याना धाइ- जिपिं फलाना देशय् म्हाय्
काय्पिंसं सताः वनावयागु धकाः ।

बिचायाना वपिं मां-बौपिं लिपा त्वचं कयाः असक्त
जुइवलय् मस्त न्त्योने दइमखु विदेशं वय्त थाकुचाइ
वय्मलाः धयाहइ । अले जब मृत्युसय्या थ्यनी ख्वाः स्वयत
कार्जाक्रिया याय्त थ्यंकवइ । कर्तव्य धर्म, गुण त्वमंका
हाकनं थःगु गन्तव्य पलाः न्त्याकि, न्त्याकेनं माल छायाकि
अमिगु वस्ति हे अन जुइधुंकि ।

छन्हु वृद्धाश्रमय् भोजन याकःवनावलय् अन
तयातम्ह नेवाया म्हायमचां बुढी जुइ धुंकुम्ह जङ्गलय्
वाँछवया थकूगु जुयाच्वनं । मनूतसे खंका अन तय्हागु
जुयाच्वन । गुलितकला जिगु सिखः, चुरी, टप ग्व धकाः
ख्वयाच्वन हँ । अथेहे मेपिं नं लिपा कावय् धकाः अन
तयाथकुगु जुयाच्वन । मस्त दुपिंसंला थथेयाः मदुः पिसं
छु जक मया । अथे जूगुलिं भगवानं धयाबिज्यागु दु –
कमेयानागु धन ४ व्व थलेमाः

१) छ व्व नय् त्वनेत २) ज्याय् लगानी याय्त

३) धर्म-कर्म याय्त ४) आपत जुइवलय् खर्च याय्त
थथे दां स्वथना तःगु जूसा वृद्धाश्रमय् मतइगु
जुइला ? थथे भगवानं मां-बौ व मस्तेगु जक मखु सकसिनं
पालनं याय्मागु न्हापा नं आनं लिपा तक नं मदेक मगागु
अतिकं दुग्यंगु ज्ञान कर्तव्या कर्तव्यया विषययात कयाः
ज्ञान कनाबिज्यागु खः । अथेजूगुलिं वसपोलया उपदेश
“आदो कल्याण मध्य कल्याण पर्यवसान्तो कल्याण”
धयावःगु खः । अथे जूगुलिं वसपोल दुःखीजनया त्वाय्थे
जाम्ह खः । ■

“आकाश, समुद्र र पर्वतका प्वाल आदि जुनसुकै ठाउँमा लुक्न गएपनि मरणबाट बच्न सकिने प्रदेश यस लोकमा कहीं पनि छैन ।”

“कुश समात्दा राम्ररी न समात्नेलाई हातमा घाउ हुनेछ । श्रमण धर्म (सन्त्यास) राम्ररी पालन गरेन भने नरक जानुपर्छ ।”

Three Runaway Girls

The monsoon rains had just begun making it cool enough, after the heat and humidity of May, to get a good night's sleep. The previous day, though the rain had only been intermittent, heavy clouds had covered the sky. Around midnight, a cold wind blew in and with it came rain, which would keep on till shortly before dawn.

In her bed, Ganesh Kumari tossed from side to side, anxiously awaiting the time she would have to get up. Before dawn, her friends Manohara Devi, Shuva Laxmi, and their mother Laxmi Maya would be coming in a car to fetch her and Mana Kaji.

When the clock struck three, outside everything was still quiet. The street dogs were fast asleep, and it was too early for the roosters to start crowing. Ganesh Kumari did not mind the eerie silence. Rather, she welcomed it. An hour earlier, she had heard Dhana Kaji cough and her heart had flown to her mouth. Don't let him wake up, she prayed. Only after a long while was she sure he'd fallen back to sleep. As you would expect of any teenager who was about to run away from home, Ganesh Kumari was growing more nervous by the minute. When she no longer could lie in bed, she got up and, without lighting her lamp, tiptoed from her room. Her morning rituals completed, she made sure she had everything she needed for her journey: a small box and a bag of her clothes and other personal belongings, and a purse for her money and important documents. Mana Kaji would take care of everything else.

When she heard a car in the street outside, she went to rouse her brother, then crept out of the house. Thankfully, the rain was loud enough to muffle the sound of the engine. Reaching the car, which was parked some distance away, she expected to see someone emerge. When nobody did, she wondered if this really was the right vehicle. Given the dark and the pouring rain, she could not see inside. "Laxmi? Laxmi?" she called softly. No one answered. Dismayed, she was about to return to her house when a familiar voice called, "Ganesh! Get in! Hurry! Where is Mana Kaji? And where's your luggage?"

Ganesh Kumari was very happy to hear the voice of her beloved friend, Shuva Laxmi.

"Wait just a moment! I came to check if this was the right car."

She hurried back to her house where Mana Kaji waited for confirmation that it was time to depart. "Have they arrived?"

"Yes, they're here! Come as quietly as you can so Dhana Kaji doesn't hear you."

Mana Kaji carried as much of the luggage as he could and asked the family servant to bring the rest.

They soon loaded their belongings into the vehicle, but Ganesh Kumari still stood in the street. She was wondering if she had time to wake her mother to say goodbye. As she hesitated, Shuva Laxmi urged her to get into the car. "Come Ganesh! What are you waiting for? Get in!"

"I haven't said goodbye to Mother...but waking her would be taking a chance. My little brother is sleeping with her, and if he wakes up, he is bound to make a noise. I don't know what to do."

Hirathaku had already instructed Mana Kaji that if she didn't appear on her own, he wasn't to wake her for fear that little Moti Kaji, who slept beside her, might wake up and cry. She was also afraid she might not be able to control her emotions.

"Mother told me that if she didn't show up, we should go," said Mana Kaji. "So we shouldn't wait any longer."

Ganesh Kumari took a last look at the house and sat in the car. As they drove off, her eyes filled with tears.

They knew an arduous journey lay ahead, but Ganesh Kumari and her friends were happy to be leaving Lalitpur, and with every mile they got further from home, they felt more at ease.

In the 1940s, there were no roads from the Terai, the southern plains of Nepal that border India, over the mountains and into the Kathmandu Valley. Everything, including cars, had to be carried by porters over the Mahabharata Mountains. Cars were carried over the mountains in pieces, reassembled in the Valley, and driven into the capital. Thus, there were very few motor vehicles in Kathmandu and such roads as there were, had been built for horse-drawn carriages, not motor cars.

Just as the travelers were beginning to relax, they saw a car speeding towards them. Their driver swerved to avoid a collision and, with the narrow

road made slippery by rain, he almost slid off the road. Though he managed to stay on it, he was furious with their driver. Halting, he sprang out of his car and cursed. To the great relief of Ganesh Kumari and her friends, however, he soon jumped back in and drove on, thereby avoiding a fight - and further delay.

At Laxmi Maya's request, their driver drove on. Then the other car stopped and backed towards them. It looked like the driver was spoiling for a fight after all. Infuriated, their driver slammed on the brakes. In that case, he wanted a fight too! Fortunately, he calmed down and drove on at Mana Kaji's urging.

"I only let that fellow go at your request," he growled, "Otherwise, I'd have beaten him up so badly that his descendants would've remembered the thrashing for seven generations."

Soon they were heading for the Chandragiri hills on a road that long hours of rain had made very muddy. Channels away forced dug at regular intervals to let the water drain the driver to go slowly. Eventually, they reached the base of Chandragiri from which they would have to continue their Journey on foot. Mana Kaji hired four strong porters to carry their supplies, enough food to last five people for a month, and their personal belongings.

From the base of Chandragiri to Bhimphedi bazaar, their destination for the night was eight miles, most of it straight uphill. Given the long day before them, Mana Kaji suggested that Laxmi Maya and the girls go on ahead, leaving him to help the porters arrange their loads.

"Auntie, though the trail is challenging, I assure you, there's really nothing to fear," he told Laxmi Maya. "It's much- traveled, and you'll meet many other people along the way. Please take some food and whatever else you will need. I'll meet you at Bhimphedi checkpost."

"Right, we'll wait for you up there," Laxmi Maya replied. "Be sure to get on your way as soon as possible. I've heard the checkpost closes at sunset, so please make it up before then."

Laxmi Maya and the three girls took leave of Mana Kaji and set off into the mountains. To begin with, having hiked up to various temples and pilgrimage places on hilltops ringing the Kathmandu Valley, they found the climb easy enough. Soon it started raining. From June to September, monsoon winds bring in clouds heavy with moisture from the Bay of Bengal; and when the clouds collide with the

cold Himalayas, they open and Nepal is deluged with rain. Luckily, they had brought umbrellas, which they opened and kept on walking. Eager to reach the summit of Chandragiri and enjoy the view from there, they walked briskly, chatting as they went; but before very long, winded and tiring, they fell silent. They no longer had breath or energy to talk.

The rain had made the path so muddy that walking was extremely difficult. To stop themselves from slipping and falling, they had to step from stone to stone or cling to branches to maintain their balance; and if there were no branches to cling to, they had to crawl through the mud on hands and knees. The climb to Bhimphedi checkpost was a challenge and yet, with their goal firmly in mind, the girls were in good spirits. Because each step forward brought them closer to their destination - Moulmein and Buddhaddhamma - they did not complain.

When eventually they reached the summit of Chandragiri and stopped to eat a snack, dark clouds covered the sky, blocking out the sun completely, so that they could not tell how late it was. Worried about her brother, Ganesh Kumari kept looking back down the mountain, hoping to spot him and the porters on the trail far below. When everyone had finished eating, there was still no sign of them, but as Bhimphedi was still miles away, they decided to walk on.

Fortunately, the path, which followed a ridge, was now by no means as difficult as it had been earlier on. Though it led through thick forest, as it was one of the busier trails between Kathmandu and the southern part of the country, wild animals presented no danger. In the dry season, Laxmi Maya and the girls would have enjoyed the surrounding scenery that at present was veiled by rain.

Aside from mud, the monsoon had brought another problem: leeches, slimy creatures that loved human blood. Manohara Devi was terrified of them, and whenever she found one clinging to her body, she screamed for her mother to pull it off. After a long stretch through the forest, the trail emerged into the open and made a sudden drop. The ascent of Chandragiri in the rain had been challenging enough, but this steep descent was even more difficult. One misstep and one could plunge to one's death in the deep ravine below.

*Source: Beloved Daughter
(The Story of Dhammawati Guruma)*

धर्मकीर्ति संरक्षण कोषको २२ औं वार्षिक भेलामा प्रस्तुत गरिएका धर्मकीर्ति विहारका विभिन्न इकाईहरूबाट प्रस्तुत गरिएका वार्षिक प्रगति प्रतिवेदनहरूको बाँकी अंश –

(१) धर्मकीर्ति मासिक पत्रिका :

प्रस्तुती- व्यवस्थापक, ध्रुवरत्न स्थापित

- बि.सं. २०८२ आषाढ महिना भित्र वर्ष ४३, अङ्क ३ सम्म पत्रिका प्रकाशित ।
- हालसम्म धर्मकीर्ति पत्रिकाको विशेष सदस्य संख्या ९७६ जवान ।
- आ.व. २०८१/८२ भित्र वर्ष ४२ अङ्क ४ देखि १३ सम्म र वर्ष ४३ अङ्क १ देखि ३ सम्म गरी जम्मा ६२६ जना वार्षिक साधारण सदस्यहरू रहेका छन् ।
- दिवंगत हुनुभएका व्यक्तिहरूको श्रद्धाञ्जली छपाई गर्ने दाताहरू यसरी रहनुभएका छन्—
- क) धर्मकीर्ति चम्पापुचः ख) धर्मकीर्ति ज्ञानमाला भजन ग) धर्मकीर्ति पूर्णहेरा पुचः, धर्मकीर्ति कर्णदेवी पुचः घ) धर्मकीर्ति लक्ष्मीनानी डत पुचः आदि ।
- विज्ञापन : विश्व मोटर ट्रेडर्सबाट हरेक महिनामा आधा पेज विज्ञापन छपाई गरी धर्मकीर्ति पत्रिकाको लागि सहयोग गर्नुभएको छ ।
- चन्दा दाताहरू : कुलमान बुद्धाचार्य, पोखरा र विकाश शाक्य, वटु ।

(२) धर्मकीर्ति स्वास्थ्य कमिटी :

प्रस्तुती- डा. चन्द्रेश रत्न तुलाधर

बि.सं. २०८१ श्रावण १ गते देखि २०८२ असार मसान्त सम्म ।

१) २०८१ फागुन २४ गते ।

सम्यकदृष्टि आई केयर सेन्टरबाट डा. कीरण शाक्य सपरिवारको सहयोगमा वृहत आँखा शिविर सम्पन्न ।

२) २०८२ वैशाख २७ गते ।

स्वाँया पुन्डिको उपलक्ष्यमा ४३ औं खुल्ला रक्तदान कार्यक्रम सम्पन्न ।

३) २०८२ असार ७ गते ।

इनर ह्वील क्लब अफ राजधानी र काठमाडौं डेन्टल होमको सहयोगमा दन्त, सामान्य चिकित्सा र स्त्रीरोग परिक्षणका साथै लुगा वितरण कार्यक्रम सम्पन्न ।

४) कीर्तिपुर वर्न अस्पतालको सहयोगमा

चेतनामूलक कार्यक्रमका साथै सामान्य चिकित्सा र स्त्रीरोग परिक्षण कार्यक्रम सम्पन्न ।

५) किमडोल स्थित धर्मकीर्ति सामुदायिक स्वास्थ्य केन्द्रको लागि स्वास्थ्य उपकरणहरू टेण्डर दिने व्यवस्था मिलाउनको लागि आवश्यक कार्य भइरहेको ।

(३) बुद्धपूजा कमिटी :

वार्षिक प्रगति प्रतिवेदन
आर्थिक वर्ष २०८१/८२

(बि.सं. २०८१ श्रावण १ – २०८२ असार ३२)

धर्मकीर्ति विहारका संस्थापक एवं अग्र महागान्धवाचक पण्डित, शासनधज धम्माचरिय, अग्र महासद्धम्म जोतिक धज, भाषाथुवा डा. श्रद्धेय गुरुवर धम्मवती गुरुमां र उहाँको छत्रछाँयामा रहनुभएका धर्मकीर्ति विहारका आवासिय गुरुमांहरूबाट हरेक महिनाको ५ पटक (संक्रान्ति, औंशी, पूर्णिमापछि र औंशी पछि गरी दुईपटक अष्टमी र पूर्णिमाको दिन) बुद्धपूजा र धर्मदेशना कार्यक्रम सञ्चालन हुँदै आइरहेको छ । यो क्रम ६० वर्ष पुगिसक्यो ।

दिन	धर्मदेशना गर्नुहुने श्रद्धेय प्रव्रजित गुरुमांहरू	धर्मदेशना विषय
पूर्णिमा	धम्मवती	अभिधर्म
पूर्णिमा पछिको अष्टमी	दानवती, त्यागवती, मेत्तावती	जातक
औंशी	केशवती, खेमावती, अमता	धम्मपद अट्ठकथा
औंशी पछिको अष्टमी	वीर्यवती, शुभवती, वण्णवती, सुवण्णवती	असिति महाश्रावक
संक्रान्ति	पञ्जावती, जवनवती, इन्दावती, क्षान्तिवती	परित्राण सूत्र

यस आर्थिक वर्षभित्र धर्मदेशना गर्नुहुने धर्मदेशक
श्रद्धेय भन्ते गुरुमाहरूको नामावली —

क्र. सं.	धर्मदेशक भन्ते, गुरुमाहरू	बुद्धपूजा संख्या	धर्मदेशना संख्या
१	धम्मवती गुरुमां	-	१० पटक
२	पञ्चावती गुरुमां	५ पटक	४ पटक
३	जवनवती	७ पटक	४ पटक
४	केशावती	७ पटक	७ पटक
५	खेमावती गुरुमां	१४ पटक	५ पटक
६	दानवती	५ पटक	५ पटक
७	त्यागवती गुरुमां	६ पटक	६ पटक
८	मेत्तावती गुरुमां	६ पटक	६ पटक
९	इन्दावती गुरुमां	४ पटक	४ पटक
१०	वीर्यवती गुरुमां	८ पटक	८ पटक
११	शुभवती गुरुमां	५ पटक	४ पटक
१२	अमता गुरुमां	७ पटक	४ पटक
१३	वण्णवती गुरुमां	४ पटक	४ पटक
१४	सुवण्णवती गुरुमां	४ पटक	४ पटक
१५	क्षान्तिवती गुरुमां	३ पटक	३ पटक
१६	सितगु सयादो	-	१ पटक
१७	सयादो ऊ सुजनपिय	-	१ पटक
१८	भिक्षु प्रज्ञाश्री	-	१ पटक
१९	भिक्षु धर्ममूर्ति	-	१ पटक
२०	भिक्षु कौण्डञ्ज	-	४ पटक
२१	भिक्षु पञ्चासार	-	१ पटक
२२	भिक्षु निग्रोध	-	१ पटक
२३	डा. नरेश बज्राचार्य	-	१ पटक

यसरी नै गुँला पर्व एकमहिना (वि.सं. २०८१ श्रावण २१ - भाद्र १९) बुद्धपूजा र धर्मदेशना कार्यक्रम सम्पन्न भयो । वि.सं. २०८१ आश्विन १३ गते मंगलबार (कौलाथ्व त्रयोदशी) का दिन श्रद्धेय रत्नमञ्जरी गुरुमांको पुण्य स्मृतिमा प्रव्रजित गुरुमांहरूको तर्फबाट दिनभर महापरित्राण पाठ समपन्न भयो ।

वि.सं. २०८१ आश्विन ११ गते शुक्रबार धर्मकीर्ति बुद्धपूजा कमिटीको आयोजनामा प्रव्रजित गुरुमांहरूको तर्फबाट दिनभर आभिर्धर्म पाठ सम्पन्न भयो । यसरी नै ६० जना उपासक-उपासिकाहरूबाट आ-आफना पितृजनहरूको पुण्य स्मृतिमा सामूहिक पुण्यानुमोदन गरियो ।

गुरुवर भिक्षु अश्वघोष महास्थविर एवं गुरुवर दो गुणवती गुरुमांको पुण्यानुस्मृतिमा मिति वि.सं. २०८१ चैत्र ९ गते, शनिबार बुद्धपूजा, परित्राणपाठ र धर्मदेशना कार्यक्रम सम्पन्न गरियो । कार्यक्रमको अन्त्यमा दिवंगत गुरुवरद्वयको सुगति एवं निर्वाण कामना गरी पुण्यानुमोदन गरियो ।

यस आर्थिक वर्ष धर्मकीर्ति विहारबाट प्रकाशित पुस्तकहरूको विवरण —

क्र. सं.	पुस्तकको नाम	प्रकाशन गर्नुहुने दाता	प्रकाशित साल
१	त्रिरत्न वन्दना र बुद्धपूजा	ज्ञानुसिंह	२०८१ भाद्र
२	महास्वप्न जातक	अनुपमा गुरुमां	२०८१ भाद्र
३	भगवान् बुद्धका आठ विजयहरू र बाह्य कर्म विपाक तथा बौद्ध कथाहरू	दिवंगत माता-पिताको पुण्यस्मृतिमा छोरा - छोरीहरू लगायत सपरिवार	२०८१
४	धर्मको नगर	सावित्री तुलाधर, सुभद्रा स्थापित	२०८२ मंसिर
५	त्रिरत्न वन्दना र परित्राण	प्रकाशक देव मानन्धर सपरिवार	२०८२ असार

(४) धर्मकीर्ति बौद्ध ज्ञानमाला भजन (वार्षिक प्रतिवेदन)
(आर्थिक वर्ष २०८१ श्रावण – २०८२ आसार मसान्त)

क्र. सं.	मिति (२०८१/८२)	स्थान	प्रायोजक	उपलक्ष्य (ज्ञा.मा. भजन)	आम्दानी	खर्च
१	श्रावण (१-८)	धर्मकीर्ति विहार	ध.की. ज्ञानमाला	पूज्य धम्मवती गुरुमांको ९१ औं जन्मोत्सव	-	-
२	श्रावण ४	धर्मकीर्ति विहार	ध.की. ज्ञानमाला	श्रीघः ज्ञानमाला भजन	-	रु. ६,००/-
३	श्रावण ६	धर्मकीर्ति विहार	ध.की. ज्ञानमाला	गुरुपूजा	-	रु. १०,०००/-
४	श्रावण २१	चःमति	पूर्णदेवी महर्जन	गणेश महर्जन जन्मदिन	रु. ६,०००/-	रु. १,१६०/-
५	श्रावण २६	ज्यापुतं	ज्यापुतं टोल सुधार समिति र मिसा पुचः	गुंला धर्म	रु. ४०००/-	-
६	श्रावण २६	ध.की. विहार	ध.की.ज्ञा.भजन	गुंला ध.की.ज्ञा. भजन	-	-
७	भाद्र ९	श्रीघः	श्रीघः ज्ञानमाला	गुंला ध.की.ज्ञा. भजन	-	रु. १०००/-
८	कार्तिक ९	बुद्ध विहार	भिक्षु कौण्डञ्ज	कथिन महापरित्राण	रु. १०,०००/-	रु. २,४००/-
९	पौष १५	छाउनी	ध.की.ज्ञा.भ.	दि. उपासक हरिमान रञ्जित श्रद्धाञ्जली	-	रु. १,६००/-
१०	पौष २०	छाउनी	सूर्यमान रञ्जित	दि. उपासक हरिमान रञ्जितको पुण्यस्मृतिमा ज्ञा. भजन	रु. ५,०००/-	रु. २,१००/-
११	पौष २८	खुसिबुँ	ध.की.ज्ञा. भजन	दि. उपासिका प्रभावती महर्जन श्रद्धाञ्जली	-	रु. १,३६०/-
१२	माघ ७	टेकु	ध.की.ज्ञा. भजन	दि. पन्नाकाजी शाक्य श्रद्धाञ्जली	-	रु. १,१८०/-

१३	माघ ११	सोऱ्हखुटे पकनाजोल	ध.की.ज्ञा. भजन	उपासक मदनमान तुलाधर श्रद्धाञ्जली	-	रु. १,०००/-
१४	चैत्र २३	मल्टीभेन्यू नयाँबजार	नेपाल राष्ट्रिय ज्ञानमाला, समिटी	३१ औं स्थापना दिवस	-	रु. १,०००/-
१५	२०८२ वैशाख २६	सामाखुसी	धम्मविजया गुरुमां	२५६९ औं बुद्ध पूर्णमा भजन प्रस्तुत	रु. १०,०००/-	रु. ३,०००/-
१६	असार ४	श्रद्धाकीर्ति विहार, च:मति	श्रद्धेय श्रद्धाचारी गुरुमां	संघदान भजन प्रस्तुत	रु. १,५००/-	रु. २,६००/-
१७	असार (२१-२८)	ध.की. विहार	पूज्य धम्मवती गुरुमां लगायत विहार परिवार	पूज्य धम्मवती गुरुमां ९२ औं जन्मोत्सव	रु. ५,०००/-	रु. २,७८५/-
१८	असार २६	ध.की. विहार	ध.ज्ञा. भजन	पूज्य धम्मवती गुरुमां, भजन गुरुहरुलाई गुरुपूजा	-	रु. ११,०००/-
१९	असार ३२	ध.की. विहार	रेडियो नेपालका कार्यक्रम प्रमुख अधिकृत चन्दा विष्टबाट श्रद्धेय डा. धम्मवती गुरुमालाई “आजका नारी” विषयमा लिइएको अन्तर्वाता वरिष्ठ प्राविधिक अधिकृत मनर्भा बज्रायज्यूले ५० मिनेटको उक्त अन्तर्वाता विहान ८:१५ प्रसारण साथै पूज्य धम्मवती गुरुमांको संक्षिप्त जीवनी एवं योगदान विषयमा उल्लेखित धर्मरत्न त्रिशुलीबाट लिखित एवं प्रेमलक्ष्मी तुलाधरले नेपालीमा अनुवादित ज्ञानमाला भजन पनि प्रसारण गरियो ।			

वार्षिक प्रगति प्रतिवेदन

- १) दैनिक बुद्धपूजा २) ऋषिणी प्रव्रज्या ३) परियत्ति कक्षा सञ्चालन ४) संघदान (महिनाको एकपटक)
 ५) वार्षिक महापरित्राण पाठ, अभिधर्म पाठ र धम्मपद पाठ ६) वडा नं. १५ मा विहार दर्ता ।

“जुन व्यक्तिमा सत्य, धर्म, अहिंसा, संयम र दमनादि गुण छ, त्यस व्यक्तिलाई निर्मल भइसकेको धीर पुरुष तथा स्थविर भनिन्छ ।”

“विना विचारले कसैले न्याय गर्न खोज्छ भने त्यो न्यायाधीश होइन । जुन पण्डितले साँचो र झूठो दुवैको निर्णय गरी विचारपूर्वक पक्षपात नराखी न्याय गर्छ, उसलाई धर्म रक्षा गर्ने साँच्चिको न्यायाधीश भनिन्छ ।”

“धेरै बोल्ने गर्दैमा पण्डित बनिन्न, जो क्षमाशील, अवैरी तथा भयरहित छ, त्यसलाई पण्डित भनिन्छ ।”

धर्मकीर्ति विहार सूचना तथा जनसम्पर्क इकाईया प्रतिवेदन

प्रस्तुती- मचाकाजी

संयोजक- श्रद्धेय पञ्जावती गुरुमां, धर्मकीर्ति सूचना
तथा जनसम्पर्क इकाई

भी सकस्यां स्यू हे खं खः सासनधज धम्माचरिय, अगग महागन्थवाचक पण्डित, महासद्धम्मजोतिकधज, भाषाथुवाः श्रद्धेय धम्मवती गुरुमां बर्माय् बुद्धधर्म सम्बन्धी आखः व्वने व्वचायेका नेपाः लिहाँ बिज्यागु निर्दं लिपा वि.सं. २०२२ सालय् थुगु धर्मकीर्ति विहार नीस्वना बिज्यागु ।

श्रद्धेय धम्मवती गुरुमां नेपाः लिहाँ बिज्याना नेपाःलय् बुद्ध शिक्षा बिइगु नापं बुद्धधर्मय् युवावर्गतयत् थुगु क्षेत्रय् न्ह्यचिकेत धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठी नापनापं मेमेगु कमिति त गथेकि बुद्धपुजा कमिति, स्वास्थ्य कमिति, पत्रिका प्रकाशन कमिति आदि नीस्वनेगु भवलय् धर्मकीर्ति पब्लिक इमेज कमिति नं नीस्वंगु जुल । उकिया मू उद्देश्य धर्मकीर्ति विहारय् जुइगु उपदेश, प्रवचन वा थीथी ज्याभवः वा विहारया ग्वसालय् जुइगु थीथी ज्याभवःया प्रचारप्रसार याना विहारय् थ्यंके मफुपिसं नं स्वये न्यने दयेक भिडियो रेकर्ड याना प्रकाशन यायेगु ।

छुं ई लिपा थुगु कमितिआत सूचना तथा जनसम्पर्क इकाई धकाः नां हिइकूगु जुल । थौकन्हे थुगु इकाई पाखें धर्मकीर्ति विहारय् अष्टमी, अमाइ, संल्ह, पुन्हि नापं गुंलालच्छियंके जुइगु बुद्धपुजा लिपा श्रद्धेय गुरुमांनि पाखें जुइगु उपदेश, धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठीया ग्वसालय् हरेक शनिवाःकुन्हु श्रद्धेय गुरुमांनि नापं बौद्ध विद्वानपनि पाखें जुयावयाच्चंगु धार्मिक प्रवचन धर्मकीर्ति फेसबुक पेजं मदिकक प्रत्यक्ष प्रशारण जुयावयाच्चंगु दु । वंगु २०८१ श्रावणं निसं २०८२ असार मसान्ततक मुक्कं ४२ व्वः शनिवारीय कक्षा जूगु जुल । उकिया नापनापं व्वय् न्ह्यथना कथंया ज्याभवःया नं प्रत्यक्ष प्रशारण जूगु जुल ।

१) २०८१ श्रावण १ गते निसं ८ गतेतक श्रद्धेय डा. धम्मवती गुरुमांया ९१ दँ बुन्हिया लसताय् धर्मकीर्ति विहारय् श्रद्धेय भिक्षु महासंघ नापं गुरुजु व लामा भिक्षुपनि पाखें जूगु साप्ताहिक अभिधर्म पाठ ज्याभवः

२) २०८१ असार १५ गते शनिवाः कुन्हु जूगु बु.सं. २५६७ या बौद्ध परियत्ति जाँचय् पासजूपिन्त सिरपाः लःल्हायेगु ज्याभवः ।

३) २०८१ श्रावण २६ गते धर्मकीर्ति विहारया

ग्वसालय् जूगु गृहविनय जाँचय् पास जूपिन्त सिरपा लःल्हाःगु ज्याभवः ।

४) धम्मवती धम्म प्रशिक्षण कार्यक्रमया ग्वसालय् २०८१ मंसिर १८ गते निसं २१ गतेतक मदनरत्न मानन्धरजुपाखें जूगु पद्मानपालि भाषा शुद्धकथं च्वये/व्वने सयेकेगु अभ्यास कक्षा ज्याभवः ।

४) २०८२ वैशाख २७ गते धर्मकीर्ति स्वास्थ्य कमितिया ग्वसालय् धर्मकीर्ति विहारय् जूगु ४४व्वःगु हिदान ज्याभवः ।

५) २०८२ जेठ ११ गते शाक्यधिता नेपालया ग्वसालय् जूगु २१औं शताब्दीमा नेपालका श्रद्धेय भिक्षुणीहरुकोबुद्धधर्ममा योगदान विषयस श्रद्धेय धम्मवती गुरुमां नाप अन्तर्क्रिया ज्याभवः ।

६) धम्मवती धम्म प्रशिक्षण कार्यक्रमया ग्वसालय् २०८२ जेष्ठ २१ गते व २२ गते निन्हु मदनरत्न मानन्धर जुपाखें जूगु अभिधर्म पद्मानपालिया अर्थ थुइकेगु कक्षा ज्याभवः ।

६) २०८२ असार २१ गते निसं २८ गतेतक श्रद्धेय डा. धम्मवती गुरुमांया ९२ दँ बुन्हिया लसताय् धर्मकीर्ति विहारय् श्रद्धेय भिक्षु महासंघ नापं गुरुजु व लामा भिक्षुपनि पाखें जूगु साप्ताहिक अभिधर्म पाठ व वहे लसताय् च्यान्हुयंके धर्मकीर्ति ज्ञानमाला भजन खलः पाखें जूगु ज्ञानमाला भजन ।

७) धम्मवती धम्म प्रशिक्षण कार्यक्रमया ग्वसालय् वंगु २०८२ असार ३० गते निसं ३२ गतेतक मदनरत्न मानन्धरजुपाखें जूगु पद्मानपालि वाचन अभ्यास कक्षा

थौकन्हे फेसबुक मार्फत प्रत्यक्ष प्रशारण जूगु भिडियो स्वीन्हु लिपा मदया वनीगु जूगु सकस्यां स्यू हे जुइमाः । अथे जुल कि लिपालिपा स्वये मखनी धकाः उगु भिडियोआत डाउनलोडयाना धर्मकीर्ति फेसबुकय् रि-पोष्ट यायेगु यानावया च्वनागु जुल ।

धर्मकीर्ति विहारय् जुइगु हरेक ज्याभवःया धर्मकीर्ति फेसबुक पेजय् सूचं तयेगु नं यानावया च्वंगु दु । गुकेयाना विहारय् गबले छु ज्याभवः दु धयागु सीकेत अपुया च्वंगु दु । थुगु सूचना तथा जनसम्पर्क इकाईया संयोजक श्रद्धेय पञ्जावती गुरुमां जुया बिज्यानाच्चंगु दुसा श्रद्धेय खेमावती गुरुमां, श्रद्धेय शुभवती गुरुमां,

श्रद्धेय सुवर्णवती गुरुमां, श्रद्धेय अमता गुरुमां, मचाकाजी महर्जन, केशव डंगोल व नोविद शाक्य दुजः जुया दिइ ।

थुगु फेसबुक पेजयाना विहारय् जुयाच्वंगु ज्याभवः विहारय् वये मफुपिं, मलापिं व स्वनिगः पिनेजक मखु देशं पिने च्विपिंसं नं स्वये खनाच्वंगु दु । उकिं थ्व फेसबुक पेजयात आपालं उपासक/उपासिकां पिंसं नुगः चकंकाः ग्वाहाली यानावयाच्वंगु दु । वय्कःपिनिगु नां कipa सहित फेसबुक पेजय् तयेगु यानावयाच्वंगु दु । वि.सं. २०८१ श्रावण निसं २०८२ असार मसान्ततक फेसबुकया लागि ग्वाहाली याना बिज्यापिं दिइपिं –

१. जयस राज मजर्हन २. शुमी शाक्य
३. पञ्चमाया शाक्य ४. तुसिता बुद्धाचार्य
५. पुष्पलक्ष्मी शाक्य ६. प्रेमलक्ष्मी तुलाधर
७. रत्नशोभा महर्जन ८. चम्पावती स्मृति परिवार
९. अमृत शोभा शाक्य १०. कियान बज्राचार्य
११. थिडा तिवारी १२. अष्टदेवी शाक्य
१३. साम्राज्ञी शाक्य १४. तुसिता बुद्धाचार्य
१५. मणिशोभा स्थापित १६. शोभा कंसाकार
१७. पूर्णशोभा महर्जन १८. प्रतिमा मानन्धर
१९. अमीर महर्जन २०. रचेत खनाल
२१. लक्ष्मी महर्जन

२०८२ असार महिनां लिपा :

थुगु साल अर्थात् २०८२ असार महिनां लिपा जूगु ज्याभवः त थये दु ।

१) २०८२ भाद्र १४ गते शनिवाः कुन्हु जूगु बौद्ध परियत्ति जाँचय् पासजूपिन्त सिरपाः लःल्हायेगु ज्याभवः नं प्रत्यक्ष प्रशारण जूगु जुल ।

२) २०८२ भाद्र १८ गते निसं २१ गतेतक भाजु

मदनरत्न मानन्धरजुं पाखेंजूगु अभिधर्म पिटकया न्हेगूगु ग्रन्थ पट्टानपालि वाचन अभ्यास कक्षाया प्रत्यक्ष प्रशारण याःगु जुल ।

३) २०८२ आश्विन २५, २६ व २७ गते भाजु मदनरत्न मानन्धरजुं पाखेंजूगु अभिधर्म पिटकया निगूगु ग्रन्थ विभङ्गपालि अन्तर्गतया न्हापांगु खण्ड रुपक्खन्धोपालि अभ्यास कक्षाया प्रत्यक्ष प्रशारण यानागु जुल ।

४) विहारया हे ग्वसालय् विहार दुने वा पिने जुइगु थीथी ज्याभवः नं सम्भव दतले प्रत्यक्ष प्रशारण जुयाच्वंगु दुसा प्राविधिक कारणं प्रत्यक्ष प्रशारण जुइ मफुगु ज्याभवःया भिडियो रेकर्ड याना धर्मकीर्ति फेसबुक पेजय् तयेगु याना वयाच्वंगु दु । गथे कि धम्मवती धम्म प्रशिक्षण कार्यक्रमया ग्वसालय् वंगु २०८२ श्रावण १० गते श्रीघःलय्, श्रावण ३१ गते बौद्ध महाचैत्यया परिसरय्, असोजया ४ गते यलया जेथाबहाःलय् जूगु पट्टान पालि स्थलगत सामूहिक वाचन ज्याभवःया प्रत्यक्ष प्रशारण जूगु खःसा श्रावण १७ गते स्वयम्भू महाचैत्य परिसरय् जूगु व कार्तिक २२ गते सँक्वया बज्रयोगिनिइ जूगु ज्याभवःया प्राविधिक कारणं प्रत्यक्ष प्रशारण जुइमफया भिडियो रेकर्डयाना फेसबुकय् तयागु जुल ।

५) २०८२ कार्तिक २० गते व २१ गते भाजु मदनरत्न मानन्धरजुं पाखेंजूगु अभिधर्म पिटकया निगूगु ग्रन्थ विभङ्गपालि अन्तर्गतया वेदनाक्खन्धोपालिया अभ्यास कक्षाया प्रत्यक्ष प्रशारण जूगु जुल ।

अन्तय्, थुगु धर्मकीर्ति सूचना तथा जनसम्पर्क इकाईयात ग्वाहाली याना बिज्यापिं श्रद्धेय गुरुमापिं व उपासक उपासिकापिं नापं सकल दुजःपिन्त आपालं सुभाय् देछानाच्वना ।

धमकीर्ति विहारय् न्हिच्छि यंक अभिधर्म पाठ

२०८२ मंसिर ११ गते, बिहिवार

स्थान- धम्महल, धर्मकीर्ति विहार

धर्मकीर्ति विहार गुणानुस्मरण पुचः यलया ग्वसालय् मदया वने-धुंकूपिं पितृजनपिनिगु गुणानुस्मरण यासे वय्कःपिनिगु सुगति व निर्वाण कामना यानाः श्रद्धेय प्रव्रजित गुरुमापिनि पाखें न्हिच्छियंकं अभिधर्म पाठ ज्याभवः क्वचाय्कूगु दु ।

थुगु ज्याभवले पुचलं आमन्त्रित गुरुमापिन्त

जलपान भोजन प्रायोजन यासे श्रद्धानुसार दान-प्रदान नं यानाः पुण्य सञ्चय यानादीगु खः ।

ज्याभवले श्रद्धेय धम्मवती गुरुमांनं पञ्चशील प्रार्थनायाका बिज्यास्य अभिधर्म विषय धर्मदेशना याना बिज्यात ।

अभिधर्म पाठ क्वचाय्कू मदयावने धुंकूपिं सकल पितृजनपिनिगु पुण्यस्मृतिस सामूहिक पुण्यानुमोदन यानाः पुण्य दान यासे ज्याभवः क्वचाय्कूगु खः ।

बौद्ध हाजिरीजवाफ ज्याझ्वः क्वचाल

ओवाद बियाबिज्यास्य डा. धम्मवती गुरुमां निर्णायक मण्डल पाखें नतीजा घोषणा यानाबिज्यास्य वीर्यवती गुरुमां

प्रस्तुती- मचाकाजी

वंगु २०८२ मंसिर १२ गते शुक्रवाः कुन्हु सासनधजधम्मचारिय, अगमहागन्धवाचकपण्डित, महासद्धम्मजोतिकधज, भाषाथुवाः श्रद्धेय डा. धम्मवती गुरुमांया ९२ दँ बुन्हिया लसताय् धर्मकीर्ति बौद्ध अध्ययन गोष्ठीया ग्वसालय् निम्न माध्यमिक विद्यालयस्तरीय बौद्ध हाजिरीजवाफ प्रतियोगिता क्वचाल ।

मनमैजु, तारकेश्वर नगरपालिका-९ या मनमैजु माध्यमिक विद्यालय, इखापोखरी, काठमाडौं महानगरपालिका-१७ या कन्या मन्दिर माध्यमिक विद्यालय, थेच्व, गोदावरी नगरपालिका-१२ या नेवाः इङ्गलिस स्कूल व निपुहिति, मध्यपुर थिमि नगरपालिका-४ या नवरत्न लाइफ स्कूल याना प्यंगू स्कूलया विद्यार्थी व शिक्षकपिं नापं उपासक उपासिकापिं सहभागी जूगु उगु प्रतियोगिताय् मनमैजु, तारकेश्वर नगरपालिका-९ या मनमैजु माध्यमिक विद्यालय न्हाप, थेच्व, गोदावरी नगरपालिका-१२ या नेवाः इङ्गलिस स्कूल ल्यू, मध्यपुर थिमि नगरपालिका-४ या नवरत्न लाइफ स्कूल लियां ल्यू सिरपा त्याकूगु खःसा इखापोखरी, काठमाडौं महानगरपालिका-१७ या कन्या मन्दिर माध्यमिक विद्यालय नं हपाः सिरपाः त्याकेत ताः लाःगु खः ।

थुगु हाजिरीजवाफ प्रतियोगिताय् क्विज मास्टर श्रद्धेय शुभवती गुरुमां व श्रद्धेय कुशलत्राणी गुरुमां, निर्णायक मण्डलय् श्रद्धेय खेमावती गुरुमां श्रद्धेय केशावती गुरुमां व श्रद्धेय वीर्यवती गुरुमां च्वना बिज्यागु खः । अथे

हे टाइमकिपर राम कुमारी मानन्धर, स्कोरबोर्डय् नोविद शाक्य नापं प्रश्नपत्र इनेगुली सुमित्रा तुलाधर च्वना दिइगु खः ।

अध्ययन गोष्ठीया दुजः इन्द्रमान महर्जन संयोजक जुया दिइगु थुगु ज्याभवः दीना कंसाकारजुं न्त्याका दिइगु खःसा अध्ययन गोष्ठीया सकल दुजःपिस माःगु ग्वाहाली याःगु जुल ।

ज्याभवः न्त्यः श्रद्धेय खेमावती गुरुमांपाखें पञ्चशील प्रदान नापं गोष्ठीया छयाञ्जे मयजु लोचनतारा तुलाधरजुं लसकुस न्वचु बियादिइगु खः ।

धर्मकीर्ति विहार प्रमुख अध्ययन गोष्ठीया अध्यक्ष श्रद्धेय डा. धम्मवती गुरुमां नं प्रतियोगिताय् ब्वतिकाःपिं सकल विद्यार्थी व विद्यालययात बुद्धमूर्ति, दसिपौ सहित सिरपा लः ल्हाना बिज्याःगु खः ।

श्रद्धेय डा. धम्मवती गुरुमां नं ज्याभवःया अन्तय ओवाद बिया बिज्यासे प्रतियोगिताय् त्याः बू धयागु तःधंगु मखु अध्ययन यायेदैगु हे तःधंगु खः । बुद्ध शिक्षा जीवनय् मदयेक मगाःगु शिक्षा जूगु व बुद्ध शिक्षा पालना यायेफुसा जीवन याउँक हनेफइ धया बिज्यासे ब्वतिकामि मस्तयेत बुद्ध शिक्षा पालना याये फयेमा धैगु आशीर्वाद बिया बिज्यात । नापं स्कूलय् नं बुद्धशिक्षा ब्वंकेमाःगुलि वः बिया बिज्यात ।

संयोजक इन्द्रमान महर्जनजुं सकसित सुभाय् बियादिइगु उगु ज्याभवः पुण्यानुमोदन लिपा क्वचायेगु खः ।

धम्मवती धम्म प्रशिक्षण कार्यक्रम प्रतिवेदन-२

प्रस्तुती- मदनरत्न मानन्धर

(क) अभिधम्म पिटकया प्रचार-प्रसार व जगेनं यायेत श्रद्धेय धम्मवती गुरुमांनं थःगु ९२ दँ जन्मदिंया अवसरय् अभिधम्मपिटक अन्तरगतया पट्टान पालि पाठ थासंथासय् वनाः पाठ यायेगु व याकेगु तातुनाकथं २०८२ कार्तिक २२ गते सक्क ब्रयोगिनी मन्दिर परिसरया प्राचीन स्वयम्भू चैत्यस्थानय् पट्टान पालि स्थलगत वाचन क्वचाल । उगु ज्याभवलय् ब्वति कायेत प्यंगः वसं श्रद्धालुपिं अन थ्यंगु खः ।

श्रद्धेय पञ्चावती गुरुमांनं सञ्चालन याना बिज्याःगु उगु ज्याभवलय् सक्कया इतिहास व बज्रयोगिनीया महत्ता, स्वयम्भू चैत्यया बारे अनया पुरोहित गुरुजु प्रज्वल बज्राचार्यजुं ध्वाथुइकादी धुंकाः सामूहिक पट्टान पालिपाठ जूगु खःसा मदनरत्न मानन्धरं सुभाय् द्यछानादीगु खः । अथेहे अन सकसितं जलपान व तुच्चाया प्रायोजन श्री तेजमुनी शाक्य परिवार, ढल्को पाखें यानादीगु खः ।

(ख) अभिधम्मपिटकया प्रचार-प्रसार व जगेनं याय्गु श्रद्धेय धम्मवती गुरुमांया सद्विच्छा कथं धम्मसंगणी व पट्टान पालियात कण्ठस्थ यानाः परीक्षा नं क्वचाये धुंक्कू परिप्रेक्षय् आः विभंगपालियात नं कण्ठस्थ याकाः परीक्षा कायेगु सोचकथं वंगु २०८२ आश्विन २९ गते मंगलबार कतिपुन्हिकुन्हु वसपोल गुरुमांनं विभंग अन्तरगत खन्ध विभंगया न्यागू खन्ध मध्ये रुपक्खन्धबारे देशना यानाबिज्यात । उगु रूपक्खन्ध पालि कण्ठ यायेगु अभ्यास कक्षा मदनरत्न मानन्धर पाखें आश्विन २५ गते

निसें २७ गते तक सम्पन्न जुयाःलि उकिया परीक्षा २०८२ कार्तिक १८ गते मंगलबार क्वचाल । उकिई ४३ म्ह परीक्षार्थीपिसं ब्वति काःगु खः । उगु परीक्षा सञ्चालन याना बिज्याःपिं गुरुमांपिं खः — दानवती, त्यागवती, वीर्यवती, वण्णवती व सुवण्णवती ।

अर्नालि खन्ध विभंगया स्वंगूगु स्कन्ध सञ्जाखन्धोया बारे श्रद्धेय धम्मवती गुरुमा नं मंसिर १८ गते बिहिवार, यःमरिपुन्हिकुन्हु देशना याना बिज्यात । उगु खन्धया पालि कण्ठ यायेगु अभ्यास कक्षा मंसिर २९ गते व २२ गते क्वचाल । उकिया जाँच पुष १८ गते शुक्रबार सम्पन्न जुल ।

श्रद्धेय धम्मवती गुरुमांया ९२ दँ बुदिंया लसताय् थासंथासय् स्थलगत पट्टान पाठ यानावयाच्चंगु भवलय् थुगु पाठ खुक्कःगु स्थलगत पाठ खः । खुगः वसय् श्रद्धालुपिं सकलें अन थ्यंगु खः ।

नमराय् थ्यनेवं श्रद्धालुपिं सकलें नमरा देगया छ्चाःलिं च्वनाः बुद्धपूजा न्ह्याक्कू खः । सामूहिक बुद्धपूजा लिपा पट्टान पालि वाचन ज्याभवः जूगु खः । उगु थाय्या बारे छत्वाःचा खँ मदनरत्न मानन्धरं जानकारी ब्यूगु अले श्रद्धेय पञ्चावती गुरुमांनं सुभाय् द्यछाना बिज्याःगु खः । वकुन्हु अन बिज्याःपिं गुरुमांपिन्त जलपान व भोजन दाता श्री भक्तवहादुर लामाजु खः । भोजनं लिपा उगु थासय् दुगु विभिन्न ऐतिहासिक महत्वगु थाय् थःथः चाःह्युवंगु जुल । लिहाँ वय्गु भवलय् नाला करुणामय नं दर्शन यानावःगु खः ।

सक्क बज्रयोगिनी परिसरमा प्राचीन स्वयम्भू चैत्य स्थानय् पट्टान पाठय् ब्वति कयादीपिं श्रद्धालुपिं

गुरुमहिमा पुस्तक विमोचित

२०८२ मंसिर २८ गते

स्थान- धर्मकीर्ति विहार, धम्महल

उपासक श्यामलाल चित्रकारबाट लिखित पुस्तक “गुरु महिमा” श्रद्धेय डा. धम्मवती गुरुमाले विमोचन गर्नुभएको छ। उपासक चित्रकारले उहाँकी श्रीमती सावित्री चित्रकारको ७८ औं जन्मोत्सवको उपलक्ष्यमा लेखहरू संकलित यस पुस्तक प्रकाशन गरी विमोचन गर्नुभएको कुरा बुझिएको छ।

श्रद्धेय डा. धम्मवती गुरुमांको प्रमुख आतिथित्वमा सञ्चालित कार्यक्रममा गुरुमाले पञ्चशील प्रार्थना गराउनु भएपछि लेखक श्यामलाल चित्रकारले स्वागत मन्तव्य व्यक्त गर्नुहुँदै मानव समाजमा धर्म, शान्ति र भक्तिभावको मार्गमा अगाडि बढ्न सक्नु भन्ने मनोकामनाकासाथ यस पुस्तक प्रकाशन गरेको विषयमा जानकारी दिनुभयो। यसरी नै उहाँले भगवान् बुद्धबाट देशना गरिएको पञ्चशील नियमलाई अनुशरण गर्न सदा प्रयत्नशील रहने प्रतिवद्धता पनि व्यक्त गर्नुभयो। यसको साथै आफ्नो जीवनमा ५५ वर्षसम्म जीवन सहयात्री रहनुभएकी श्रीमती

सावित्री चित्रकारको ७८ औं जन्मदिनको उपलक्ष्यमा गुरु महिमा पुस्तक प्रकाशन गरी विमोचन गर्न पाएकोमा पनि खुशी व्यक्त गर्नुभयो।

गुरु महिमा पुस्तकमा बुद्ध वाणीलाई अनुशरण गरी उपयोगी कृती प्रकाशन गरेको कारणले मानव जीवन जगत र समाजलाई सकारात्मक प्रभाव पार्ने भूमिका रहने विषयमा उप प्रा.डा. त्रिरत्न मानन्धरले मन्तव्य व्यक्त गर्नुभयो। यसरी नै पुस्तकको विषयमा सकारात्मक चर्चा गर्नुहुँदै डा. रीना तुलाधर र सह प्रा. मदनरत्न मानन्धरले पनि आ-आफ्नो मन्तव्य व्यक्त गर्नुभएका थिए।

कार्यक्रमको अन्त्यमा डा. धम्मवती गुरुमाले बुद्ध शिक्षालाई अध्ययन अध्यापनको साथै आफ्नो जीवनमा अभ्यास गर्न सकेमा मात्र सकारात्मक फल प्राप्त गर्नु हुँदै ओवाद उपदेश दिनुभयो।

उपासिका लोचनतारा तुलाधरले सञ्चालन गर्नुभएको उक्त कार्यक्रमको अन्त्यमा सनम चित्रकारले धन्यवाद ज्ञापन गर्नुभई कार्यक्रम समापन गर्नुभई कार्यक्रम समापन गर्नुभएको थियो।

पाँच दिनसम्म अभिधर्म पढान महापकारण पाठ

पढान पाठ गर्नुहुँदै श्रद्धेय भिक्षु संघ

२०८२ मंसिर २२-२६ गतेसम्म

स्थान- धम्ममोलि विहार, सामाखुसी

धम्ममोलि विहारमा ५ दिन (२०८२ मंसिर २२ देखि २६ गते) सम्म भिक्षुमहासंघबाट पढान महापकरण पाठ गरिएको छ। विहार प्रमुख धम्मविजया गुरुमांको आयोजनामा सञ्चालित उक्त कार्यक्रममा उपस्थित

सम्पूर्ण श्रद्धेय भन्तेहरू लगायत प्रव्रजित गुरुमांहरूलाई धम्ममोलि विहार प्रमुख धम्मविजया गुरुमां लगायत उपस्थित उपासकोपासिकाहरूबाट यथाश्रद्धा दान-प्रदान गरी पुण्य सञ्चय गरियो।

कार्यक्रमको अन्त्यमा हरेक दिन पुण्यानुमोदन गरी पुण्य दान गरियो।

१९ औं शाक्यधिता अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलन

२०८२/०२/२१ – २०८२/०३/१०
(14th June – 24th June)

मलेसियामा १९ औं शाक्यधिता अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलन सम्पन्न भएको समाचार छ ।

प्राप्त समाचार अनुसार उक्त सम्मेलन “The Dharma Teacher Venerable Dhammawati” विषयमा श्रद्धेय श्रद्धागौतमी गुरुमाले पत्र प्रस्तुत गर्नुभएको थियो भने उपासिका उर्सुला मानन्धरले “The Role of Female Deities in Shapping Nepal Mandala Buddhist Traditions” विषयमा पत्र प्रस्तुत गर्नुभएको थियो ।

यस कार्यक्रममा भाग लिनुभएका सम्पूर्ण सदस्यहरूले विभिन्न Chanting कार्यक्रममा सहभागी हुनु

भएका थिए । शाक्यधिता नेपालको तर्फबाट आयोजक सदस्यहरूलाई Tokan of Love प्रदान गर्नुभएको थियो ।

प्राप्त समाचार अनुसार शाक्यधिता अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलनमा सहभागी हुनुभएका नेपालीहरू यसरी हुनुहुन्छ :

श्रद्धेय गुरुमाहरू– सुजाता, त्यागवती, इन्दावती र श्रद्धागौतमी ।

उपासकोपासिकाहरू– सुवर्ण ताम्राकार, अन्नपूर्ण ताम्राकार, उर्मिला ताम्राकार, उर्सुला मानन्धर, माधवी बज्राचार्य, रमेश मानन्धर, अनिता मानन्धर, समन आनी, शिलम रञ्जित, मीना तुलाधर, कीर्ति नकमी, चित्रा शोभा तुलाधर, कल्पना तुलाधर, प्रेमहेरा तुलाधर र अनिल तुलाधर ।

मलेसियामा सञ्चालित उन्नाईसौं अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलनमा शाक्यधिता नेपालबाट सहभागी सदस्यहरू

दान गरेको आँखा सफल प्रत्यारोपण

मध्यपुर थिमि नगरपालिका ७ स्थित ऐतिहासिक नगरी ‘नागदेश’ निवासी जेष्ठ नागरिक नगदेश बुद्ध विहारका उपासिका तेजमाया वैद्यको देहावसान भए लगत्तै तिलगङ्गा आँखा अस्पतालका सहृदयी चिकित्सक हस्ते दुवै आँखा दान गरी दान उपपारमिता कार्य सम्पन्न गरिएको समाचार प्राप्त भएको छ । प्राप्त समाचार अनुसार दान गरिएका ती दुई आँखाहरू मध्ये एउटा आँखा भक्तपुर

जिल्ला निवासी ज्याखः थरका ३३ वर्षिय महिलालाई प्रत्यारोपण गरियो भने अर्को आँखा नुवाकोट जिल्ला बेल्टार निवासी थापा थरका ५९ वर्षिय प्रौढ व्यक्तिलाई सफल प्रत्यारोपण गरियो । उक्त दान उपपारमिताद्वारा सञ्चित पुण्यले दिवंगत उपासिका तेजमाया वैद्यको सुगति एवं निर्वाण हेतुको कामना गरिएको छ ।

शाक्यधिता नेपाल १४ औं वार्षिक साधारण सभा

प्रस्तुती- नानीकेशरी बज्राचार्य
२०८२ मंसिर २७ गते, शनिबार
स्थान- धम्महल, धर्मकीर्ति विहार

शाक्यधिता नेपालको चौधौं वार्षिक साधारण सभा श्रद्धेय डा. धम्मवती गुरुमांको सभापतित्वमा सम्पन्न भएको छ। धम्मवती गुरुमांले शील प्रार्थना गराउनु भई शुरु गरिएको उक्त कार्यक्रममा शाक्यधिता नेपालका उपाध्यक्ष प्रफुल्ल कमल ताम्राकारले स्वागत मन्तव्य व्यक्त गर्नुभएको थियो भने अध्यक्ष ईन्दावती गुरुमांले आफ्नो मन्तव्य व्यक्त गर्नुभएको थियो।

सभामा विभिन्न व्यक्तिहरूले प्रस्तुत गरिएका प्रतिवेदन

क्र. सं.	प्रतिवेदन प्रस्तुती	विषय
१	सचिव मीना तुलाधर	शाक्यधिता नेपालको वार्षिक प्रतिवेदन
२	कोषाध्यक्ष श्रृजना बज्राचार्य	शाक्यधिता नेपालको आर्थिक प्रतिवेदन
३	किम्डोल स्थित शाक्यधिता नेपालको भवन निर्माण सम्वन्धी कमिटीका कोषाध्यक्ष अनीता मानन्धर	शाक्यधिता भवन निर्माण सम्वन्धी आय-व्यय प्रतिवेदन
४	शाक्यधिता नेपालका सह-सचिव नानी केशरी बज्राचार्य	शाक्यधिता परियत्ति कक्षाको प्रतिवेदन

प्रतिवेदन प्रस्तुत गर्ने क्रममा हाल निर्माण भइरहेको किम्डोल स्थित शाक्यधिता भवनको निर्माण सम्वन्धी जिज्ञासा र गतिविधि विषयमा इन्जिनियर सानुमैया डंगोलले जानकारी प्रस्तुत गर्नुभयो। साथै केशव डंगोलले शाक्यधिता नेपाल भवन निर्माण विषयमा उहाँको अनुभव आफ्नो मन्तव्य प्रस्तुत गर्नुभएको थियो।

उक्त साधारण सभामा प्रस्तुत गरिएका सबै प्रतिवेदनहरूलाई पारित गरी अर्को वर्षको लागि लेखा परिक्षको पारिश्रमिक र नियुक्ति सर्वसहमतिबाट पारित गरियो।

सभामा १९ औं शाक्यधिता अन्तर्राष्ट्रिय सम्मेलन मलेशियामा भाग लिई पत्र प्रस्तुत गर्नुहुने श्रद्धागौतमी गुरुमां र उर्सुला मानन्धरलाई मायाको चीनो उपहार प्रदान गरियो। यसरी नै परियत्ति शिक्षाका संयोजिका नानीकेशरी बज्राचार्यलाई पनि मायाको चीनो उपहार प्रदान गरियो।

प्रभावकारी ढङ्गले विद्यार्थीहरूलाई पढाउने विषयमा तालिम दिनुभएका सहजकर्ताहरू गुजेश्वरी श्रेष्ठ र विद्या चित्रकारलाई पनि उपहार प्रदान गरियो।

सभाका सभापति श्रद्धेय धम्मवती गुरुमांले शाक्यधिताको महत्व बुद्ध पुत्री भएर समाजको कल्याणकारी काम गर्न, बुद्धशासन चिरस्थायी गर्न अन्तर्राष्ट्रिय शाक्यधिता सम्मेलनमा सहभागी भई ज्ञान हासिल गर्न सकिने विषयमा मन्तव्य व्यक्त गर्नुभयो।

अन्त्यमा कोषाध्यक्ष श्रृजना बज्राचार्यले धन्यवाद ज्ञापन गरी कार्यक्रम समापन गर्नुभएको थियो।

शाक्यधिता नेपालको वार्षिक साधारण सभामा सहभागी महानुभावहरू

भिक्षुणी महाप्रजापति गौतमीको योगदानलाई कदर गरी कपिलवस्तु देखि वैशालीसम्मको धम्मयात्रा र प्रव्रज्या कार्यक्रम

श्रद्धेय डा. धम्मवती गुरुमांवाट भिक्षुणीहरूलाई भिक्षुणी महाप्रजापति गौतमीको प्रतिमा प्रदान गर्नुहुँदै

कपिलवस्तुको तौलिहवा देखि करिब ३ किलोमिटरमा अवस्थित उत्तरवाणगङ्गा नजिकको तिलौराकोट दरबारबाट करिब २६०० वर्ष अगाडि प्रजापति गौतमी सहित अन्य ५०० जना शाक्य कुलपुत्रीहरू भिक्षुणी प्रव्रजित हुनको लागि वैशालीतर्फ पैदल नै प्रस्थान गरी उहाँहरू ५०१ जना शाक्य कुलपुत्रीहरू भगवान् बुद्ध समक्ष भिक्षुणी बनी भिक्षुणी शासन स्थापना गर्नुभएको थियो। यस पवित्र कार्यको लागि महाप्रजापति गौतमीले ठूलो दुःख कष्ट भोग्नु परेको घटनालाई इतिहासमा उल्लेख गरिएको पाइन्छ।

धर्मक्षेत्रमा पदार्पण गर्नको लागि महाप्रजापति गौतमीले गर्नुभएको त्याग र तपस्या, अदम्य शाहसलाई कदर गरी हाल थाईलैण्ड, भियतनाम, म्यानमार, श्रीलंका, अमेरिका, क्याम्बोडिया, भारत र नेपाल आदि गरी जम्मा १०८ जना कुलपुत्रीहरू प्रव्रजित भई उहाँहरू लुम्बिनी रामग्राम हुँदै वैशाली पुग्नु भएका थिए। यसरी २६०० वर्ष अगाडि महाप्रजापति गौतमीले स्थापना गर्नुभएको भिक्षुणी शासन र उहाँको यस आदर्शमय योगदानलाई कदर गरी यस योगदानलाई भविष्यसम्म पनि दरिलो बलियो बनाउने हेतुले यस कार्यक्रम सञ्चालन गरिएको बुझियो।

अन्तर्राष्ट्रिय संयुक्त थेरवाद भिक्षुणी संघ, The Light of Buddha Dharma Foundation, नव नालन्दा

महाविहार र दिन्द युनिभर्सिटीद्वारा संयुक्त रूपमा आयोजित यस कार्यक्रमको लागि अन्तर्राष्ट्रिय परोपकारी संस्था बुद्धिष्ट सुजी च्यारिटी फाउण्डेशनको प्राविधिक सहयोग रहेको बुझिएको छ। यस फाउण्डेशनको संस्थापक चंग इन गुरुमांको सद्विच्छा अनुसार प्रव्रज्या कार्यक्रम सञ्चालन भएको बुझिन्छ।

१३ वटा राष्ट्रहरूबाट १०८ जना कुलपुत्रीहरू प्रव्रज्या भएको यस कार्यक्रममा भिक्षु मैत्री महास्थविरले आफ्नो मन्तव्य व्यक्त गर्नुहुँदै सम्राट अशोककी पुत्री संघमित्राले श्रीलंकामा बुद्ध शिक्षा प्रचार गर्नुभएको विषयमा चर्चा गर्नुहुँदै भिक्षुणी उपसम्पदा कार्यक्रम बुद्धगयामा पनि सञ्चालन भएको विषयमा चर्चा गर्नुभयो। उक्त कार्यक्रममा पुरातत्त्वविद गौतम विडारी लगायत विक्रम पाण्डेले पनि भिक्षुणी महाप्रजापति गौतमीको आदर्शमय योगदान र त्याग तपस्या विषयमा चर्चा गर्नुभएको थियो।

स्मरणिय छ, यस कार्यक्रममा महाप्रजापति गौतमीको अस्थिधातु दर्शनार्थ ल्याइएको र यसलाई चावहिल स्थित चारुमति विहार र धर्मकीर्ति विहारमा पनि दर्शनार्थ केही क्षण राखियो।

यस कार्यक्रमको लागि महाप्रजापति गौतमीको प्रतिमाहरू पनि लिएका थिए। ती मध्ये एक प्रतिमा धर्मकीर्ति विहारमा धम्मवती गुरुमांवाट वि.सं. २०८२ पौष १ गते प्रदान गरियो।

अनिच्चावत संखारा उप्पादवय धम्मिनो
उपज्जित्वा निरुज्झन्ति तेसं वूपसमो सुखो

जन्म :

बि.सं. २००१
मंसिर ७ गते
बुधबार, अष्टमी

दिवंगत :

बि.सं. २०८२
मंसिर २४ गते
बुधबार, षष्ठी

दिवंगत उपासिका तारादेवी श्रेष्ठ, त्रिपुरेश्वर

अनन्त गुणले युक्त हामी आमा **तारादेवी श्रेष्ठ** ८१ वर्षको उमेरमा दिवंगत हुनुभयो ।

उहाँले आफ्नो जीवनमा सञ्चय गर्नुभएका पुण्य शक्तिले उहाँलाई
सुगति एवं निर्वाणको हेतु प्राप्त होस् भनी मनोकामनाका साथ आमाको
पुण्यस्मृतिमा पुण्यानुमोदन गर्दछौं ।

॥ भवतु सब्ब मंगलम् ॥

छोराहरू— सूर्यनारायण श्रेष्ठ र किरण कुमार श्रेष्ठ

छोरीहरू— भवानी श्रेष्ठ र ज्योति श्रेष्ठ

बुहारीहरू— प्रिती श्रेष्ठ र ईशा श्रेष्ठ

नाती-नातिनीहरू— विवेक श्रेष्ठ, रईसा श्रेष्ठ, अर्नभ श्रेष्ठ, अविन श्रेष्ठ

ज्वाईहरू— राजकुमार श्रेष्ठ, योगेन्द्र गैःहे

धर्मकीर्ति विहारय् बौद्ध हाजिरीजवाफ प्रतियोगिता ज्याइवःया भलक

न्हापा लाःम्ह प्रतियोगी डा. धम्मवती गुरुमापाखें प्रमाण-पत्र ग्रहण यासे

स्कोर बोर्डय् नोविद शाक्य, टाइम किपर रामकुमारी मानन्धर व क्वीज माष्टरपि कुशलवाणी गुरुमां व शुभवती गुरुमां

ज्याभवः न्ह्याकामि दीना कंसाकार

लसकुस न्वचू बियादिसे लोचनतारा तुलाधर

सुभाय देछासे ईन्द्रमान महर्जन

४७ अङ्क हयाः न्हापा लाकेत ताःलाःम्ह मनमैजु सेकेन्दरी स्कूल

३० अङ्क हयाः दोस्रो ज्वीत ताःलाःम्ह नेवाः ईङ्ग्लिस स्कूल

१७ अङ्क हयाः तेस्रो ज्वीत ताःलाःम्ह नवरत्न लाईफ स्कूल

१५ अङ्क हयाः सान्त्वना पुरस्कार प्राप्त यायत ताःलाःम्ह कन्या मन्दिर सेकेण्डरी स्कूल

साधुवाद !!!

जन्म:

बि.सं. १९५७ आश्विन
कृष्ण तृतीया

दिवंगत:

बि.सं. २०३६ पौष
शुक्ल द्वादशी

दिवंगत उपासिका हीराथकुं शाक्य

धर्मकीर्ति पत्रिका वर्ष ४३, अङ्क ९ को रङ्गिन कभर पेज (४ पन्ना)
दिवंगत उपासिका **हीराथकुं शाक्य** (भिक्षुणी धम्मवती गुरुमांकी आमा)
को पुण्य स्मृतिमा धम्मवती गुरुमां सहित उहाँका सपरिवारले
धर्मदान गर्नुभएको छ ।

धर्मदान गरी सञ्चय गरिएको पुण्य शक्तिले दिवंगत हुनुभएका
उपासिका **हीराथकुं शाक्य** लगायत सम्पूर्ण पितृजनहरूको सुगति एवं
निर्वाण कामना गरी पुण्यानुमोदन गरिएको छ ।

धर्मदान गर्नुहुने दाता परिवारको आयु आरोग्य एवं निरोगी कामना गर्दै
उहाँहरूले बुद्ध शिक्षा अभ्यास गरी आ-आफ्नो जीवन सफल पार्न सक्नु ।
यही कामनाका साथ धर्मदानको लागि साधुवाद व्यक्त गरिएको छ ।

॥ भवतु सब्ब मंगलम् ॥

धर्मकीर्ति पत्रिका परिवार

धर्मकीर्ति विहार, श्रीघः नघः, काठमाडौं